

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
 ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
 ΔΩΡΕΑ 1. 10.85
 ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
 ΑΡΙΘ. 36000

NEOΠΑΛΛΕΛ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (89)
 22 ΙΟΥΝ. 1940—Ε΄

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, Διοικου-
μένου υπό Ἀνατάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, δατίς
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ Β' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὁροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. Λογιστηρίου 32-094
» » Συντάξεως 34-425

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχ. 38 - 22 Ἰουνίου 1940
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συναγματοῦρχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μὴ
μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ) Δρ. 160 - 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80 - 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40 - 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀλφ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αὐγούστου Ἀλφ. 1

Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας) καὶ
Σχολικὰς Ἑφορίας. ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἡ λήγει ἡ συν-
δρομή, ὅπως μᾶς ἐμβάξουν τακτικῶς αὐτήν.

Ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν ἀνανεώσουν παρακαλοῦνται νὰ μᾶς
τὸ γνωρίζουν ἐπιστρέφοντες τὸ πρῶτον τεῦχος ποῦ θὰ λάβουν, μετὰ τὴν λήξιν
αὐτῆς, γράφοντες ἐπὶ τῆς ταινίας τὴν λέξιν «ἀπαράδεκτον».

Ἡ μὴ τοιαύτη ἐπιστροφή σημαίνει διὰ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ τὴν
ἐπιθυμίαν τοῦ συνδρομητοῦ νὰ συνεχισθῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ τεύχους καὶ τὴν ὑπο-
χρέωσίν του ὅπως ἐμβάσῃ τὴν συνδρομὴν του.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν ἀλλάσσουν διευ-
θύνσιν νὰ μᾶς τὸ γνωρίζουν ἐγκαίρως δι' ἐπιστολῆς των, ἐσωκλείοντες εἰς
ταύτην καὶ 3 δραχμὰς εἰς γραμιματοῦμα διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πλακιδίου τῆς
διευθύνσεώς των.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὰ Σπυρομήλιου (Μέγαρον Μ. Τ. Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας καὶ Σπυρίδωνος Τρικοῦπη

Τὸ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας
Πράκτορά μας νὰ σας ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακανονίζει ταχέως
καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν
Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθῆναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21 - 144, 29 - 331.

Η ΜΟΝΟΛΙΘΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

Τὰ γεγονότα ποὺ ἐμεσολάβησαν ἀπὸ τοῦ δευτέρου
δεκαήμερου τοῦ μηνὸς ἔφεραν τὸ θέατρον τοῦ πολέμου
πολὺ κοντὰ εἰς τὴν γεωγραφικὴν μας περιοχὴν. Πρέπει
νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ ἐπέκτασις τοῦ πολέμου εἰς τὴν Με-
σόγειον εἶχεν ἀπὸ καιροῦ προβλεφθῇ καὶ φυσικὰ δὲν μᾶς
ἐξάφνισε καθόλου. Ὁ χρόνος θὰ δείξῃ ἂν καὶ ἐπὶ πόσον
ἀκόμη καιρὸν θὰ ἰσχύσῃ ἡ θέλησις ἡ ἰδική μας καὶ ἡ
θέλησις τῶν ἄλλων λαῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς νὰ
ἐξακολουθήσωμε νὰ παραμένωμεν ἀμέτοχοι εἰς τὴν σύρ-
ραξιν. Αἱ ἐνδείξεις, βέβαια, δὲν εἶναι σήμερα ὀλιγώτε-
ρον ἐνθαρρυντικαὶ παρ' ὅσον ἦσαν πρὸ δεκαήμερου. Μαζὶ
μὲ τοὺς ἄλλους γείτονας καὶ συνοίκους λαοὺς ἐκτραπεί-
σμεν σημειώσιν τῶν ἐπισημοτάτων διαθεβαιώσεων ποὺ
μᾶς ἐδόθησαν σχετικῶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδικὴν μας
θέσιν, παραμένει ἀπαρασαλεύτως ἰσχυρὰ καὶ ἀκλόνητος ἡ
ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν ὄχι μίαν φορὰν διεκηρύξαμεν
ἐνώπιον ὅλου τοῦ Κόσμου, ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέ-
μου. Ἡ ἀπόφασις μας νὰ μὴ ἀναμειχθῶμεν εἰς αὐτὸν τὸν
πόλεμον ἐφόσον τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας θέ-
λησιν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀμυνθῶμεν μὲ ὕλην μας τὴν δύναμιν,
ἀπόητοι, μὲ ἀλύγιστον πείσμα μέχρις ἐσχάτων, χωρὶς
νὰ φεισθῶμεν καὶ τοῦ τελευταίου μας ἀνδρός, ἐναντίον
παντός, ὁ ὁποῖος θ' ἀπειρεῖται νὰ ἐπιβουλεύῃ τὴν τιμὴν,
τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐὰν ὅμως τὸ κεντρικὸν πρόβλημα τῆς χώρας μας
δὲν ἔχῃ ὑποστῇ οὔτε τὴν ἐλαχίστην μεταβολήν, ἡ ἐπέκ-
τασις τοῦ πεδίου τῆς συρράξεως εἰς τὴν Μεσόγειον εἶναι
φανερὸν ὅτι δόυνει ἀκόμη περισσότερον ἄλλα δευτε-
ρεύοντα ἴσως, ζωτικώτατα ὅμως προβλήματα τῆς ζωῆς
μας. Ἡ δὴ ἀπὸ ἐννέα μηνῶν ὁ λαὸς μας ἔχει ἐν τῇ πράξει
λάθει πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν διεκη-
ρύξε τὸ περασμένον φθινόπωρον ὁ Ἀρχηγὸς καὶ σύμ-
φωνα μὲ τὴν ὁποίαν ἔαν εἰς τὸ πολιτικὸν καὶ εἰς τὸ πο-
λεμικὸν ἐπίπεδον εἶναι νοητὴ καὶ δυνατὴ ἡ οὐδετερότης,
εἰς τὸ οἰκονομικὸν καὶ εἰς τὸ παραγωγικὸν ὁ πόλεμος
εἶναι οἰκουμενικὸς καὶ κανεὶς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀπο-
ψύγῃ τὰς συνεπειὰς του.

Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1939 δὲν κάμνομε ἄλλο
παρὰ ν' ἀγωνιζώμεθα μὲ χίλιες δυὸ δυσκολίες, ποὺ ἀνα-
κύπτουν κάθε ὥραν καὶ κάθε στιγμήν, νὰ προσαρμώζωμε
τὴν παραγωγικὴν καὶ τὴν οἰκονομικὴν μας ζωὴν πρὸς τὰς
συνεπειὰς τοῦ πολέμου. Τώρα ποῦ τὸ θέατρον τοῦ πο-
λέμου εἶναι τόσο κοντὰ μας, ὁ ἀγὼν αὐτὸς τῆς προσαρ-
μογῆς εἶναι φυσικὸν νὰ γίνεταί ἀκόμη δυσχερέστερος.
Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι δὲν πρόκειται οὔτε τὸ θάρ-
ρος μας νὰ χάσωμεν, οὔτε νὰ ἐλαττώσωμε τὴν προσά-
θειάν μας διὰ τὴν κατανίκησιν τῶν αὐξανομένων δυσχε-
ρειῶν. Εὐτύχημα εἶναι ὅτι πολὺ πρὸ τοῦ πολέμου ἡ ὀλὴ
ἐξέλιξις καὶ διάρθρωσις τῆς οἰκονομίας μας μᾶς ἔχει ἐξα-
σφαλίσει πολὺτιμα πλεονεκτήματα. Τόσα ὥστε, παρὰ τὴν
ἐξαιρετικὴν πύκνωσιν ποὺ ἐσημειώθη εἰς τὴν χώραν μας,
συνεπείᾳ τῆς ἀθρόας παλιννοστήσεως συμπαγῶν πληθυ-
σίων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς διασποράς καὶ παρὰ τὴν φυσιο-
λογικὴν δημογραφικὴν αὐξησιν τὰ προβλήματα διατρο-
φῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ λαοῦ μας νὰ ἐμφανίζονται ὀλι-
γώτερον περίπλοκα καὶ ὀλιγώτερον δύσλυτα παρ' ὅσον
ἦσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ προηγθέντος μεγάλου πολέ-
μου. Δὲν μᾶς μένει λοιπὸν παρὰ νὰ ἐπωφεληθῶμεν αὐ-
τῶν τῶν πλεονεκτημάτων ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον καὶ
ἐπὶ πλέον νὰ τὰ ἐντείνωμε καὶ νὰ τὰ ἐπαυξήσωμε. Ὅλη
ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶναι παρὰ πρόβλημα ἐργασίας καὶ ὑπε-
ρεργασίας κατὰ κύριον λόγον. Εὐτυχῶς ἡ παραγωγικὴ
μας πείρα ἐπλουτίσθη πολὺ καθ' ὅλην τὴν εἰκοσαετίαν.
Ἡ μορφή τῆς οἰκονομίας μας ἔγινε συνθετοτέρα. Ἡ
γεωργικὴ μας παραγωγή πύξθη κατ' ἑκτασίαν καὶ κατ'
ἐντάσιν. Ἐδημιουργήθησαν νέοι, ἀγνωστοὶ ἐντελῶς πρὸ
εἰκοσαετίας, πόροι ἐκ τῆς βιομηχανίας καὶ ἐκ τῶν αὐξή-
θέντων τεχνικῶν τῆς χώρας μέσων. Θὰ προσαρμώσωμεν
πρὸς τὰς ἀνάγκας ποὺ ἐγέννησεν ἡ πολεμικὴ κατάστασις
τούς πόρους αὐτοὺς καὶ τὰ μέσα. Τὸ ἔργον δὲν θὰ εἶναι
ἀνώτερον τῶν ἱκανοτήτων καὶ τῆς πείρας μας, τόσῳ μάλ-
λον, καθόσον ἡ νέα μορφή τοῦ Κράτους ἐξυπηρετεῖ ἰδιαί-
τέρως αὐτὴν τὴν προσαρμογὴν. Δὲν λέγομεν ὅτι θὰ πραγ-
ματοποιήσωμεν τὴν τελείαν αὐτάρκειαν. Αὐτὸ δὲν θὰ ἦτο
δυνατόν. Θὰ κάμωμε ὅμως ὅ,τι εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ διὰ
νὰ περιορίσωμε τὴν ἐξάρτησιν τῆς οἰκονομίας μας. Διὰ
νὰ μὴ φθάσωμε νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς ἐπικινδύνους στε-
ρήσεις, θὰ προσπαθῶμε — καὶ εἶναι δυνατόν νὰ τὸ κα-

τορθώσωμε — ν' ἀντικαταστήσωμεν πλείστα ὅσα εἶδη, ποὺ
δὲν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ προμηθευθῶμεθα ἐν ἐπαρκείᾳ ἐξω-
θεν, δι' ἄλλων προϊόντων παραγομένων ἀφθόνως εἰς
τὸν Τόπον. Συγχρόνως θὰ εἰσαγάγωμεν νέας καλλιερ-
γίας καὶ θὰ περιορίσωμε ἄλλας, ὁσὸνδῆποτε καὶ ἂν ἡ
χρηματικὴ καὶ ἡ ἐμπορικὴ των ἀπόδοσις ἦτο μεγαλειτέρα.
Ἄν χρειασθῇ, καὶ πιθανώτατα θὰ χρειασθῇ, θὰ μεταφέ-
ρωμε ἕνα μέρος τοῦ πλεονάζοντος καὶ ἀργούντος εἰς τὰς
πόλεις πληθυσμοῦ εἰς τὴν ὑπαίθρον, ὅπου αἱ δυνατότητες
ἐργασίας εἶναι μεγαλιτέρας. Θὰ τροποποιήσωμε τέλος
καὶ θὰ μεταβάλωμε τὰς συνηθείας τῆς διαίτης μας. Ἡ
δυσχέρεια δὲν θὰ εἶναι μεγάλη, οὔτε ἐξαιρετικὴ. Δὲν θὰ
εἶναι ὀπωσδήποτε μεγαλιτέρας αἱ στερήσεις, ἀπὸ ἐκεί-
νας εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἡμέρας μας
ἄλλοι πλουσιώτεροι καὶ περισσότερον καλουσθημένοι
λαοί. Θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς παλαιὰς δοκιμασμένας συ-
νηθείας τῆς ἑλληνικῆς λιτότητος. Μιὰς λιτότητος ὅμως
ὕγιου, ποὺ δὲν θὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὸν ἐπικινδύνον ὑποσι-
τισμὸν καὶ πρὸ παντὸς ἰσῆς, χωρὶς προνομιακὰς ἐξαιρέ-
σεις. Μιὰς λιτότητος ἡ ὁποία θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ὅλα τὰ
στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ ἴσας συνθήκας διατροφῆς καὶ
συντηρήσεως.

Τὸ Κράτος εἶναι βέβαια εἰς θέσιν ν' ἀσκήσῃ εἰς τὸ πε-
δῖον αὐτὸ πανίσχυρον τὴν ρυθμιστικὴν του ἐπέμβασιν. Καὶ
ἀπόδειξις ὅτι τὴν ἀσκεῖ. Ἐδῶ ὅμως δὲν πρόκειται διὰ τὸ
Κράτος οὔτε διὰ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς ἐπι-
βολῆς του, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιβάλλει κανεὶς. Πρόκει-
ται διὰ κάτι βαθύτερον. Διὰ τὴν συνειδητὴν κατανόησιν
καὶ τῆς ἀνάγκης, πρὸ παντὸς ὅμως τοῦ πνεύματος τῶν
καιρῶν, ποὺ ὑπαγορεύει νὰ προσαρμωθῶμεν εἰς τὰς ἐπι-
ταγὰς αὐτῆς τῆς ἀνάγκης καὶ αὐτοῦ τοῦ πνεύματος, ὡς
Κοινωνία καὶ ὡς Ἔθνος, οὐχὶ ὑποτασσόμενοι εἰς τὴν ἰσχύν
τῆς κρατικῆς ἐπιβολῆς, ἀλλ' ὑπακούοντες εἰς τὴν ἐπιτα-
γὴν τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μας συνειδήσεως.
Ὅπως εἰς τοὺς φυσικοὺς, ἔτσι καὶ εἰς τοὺς ἠθικοὺς ὀρ-
γανισμοὺς τὸ ἀσφαλέστερον σύμπτωμα ὑγείας εἶναι ἡ
δύναμις καὶ ἡ ἐντάσις μὲ τὴν ὁποίαν ἀντιδρῶν ἐναντίον
παντὸς κινδύνου καὶ τοῦ ἐλαχίστου μέλους των. Ἡ κοι-
νωνικὴ ἀλληλεγγύη δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ σημείον
ἀντιδράσεως αὐτῆς τῆς μορφῆς.

Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Κοινωνίαν ἀναμένομεν ἡ ἀλλη-
λεγγύη τῆς ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις νὰ ἐκδηλωθῇ
ρωμαλέα, ἀβίαστος, μὲ ὅλην τὴν ἐλευθερίαν ἐκουσιότητα,
πηγαία, αὐθόρμητος, πλουσία καὶ θερμουργός, ὅπως τὴν
ἐγνωρίσαμε πάντοτε εἰς ἐποχὰς ἀκμῆς. Ὡμιλήσαμε περὶ
λιτότητος καὶ περὶ στερήσεων καὶ ἐξυρρομέν ὅλοι ὅτι αἱ
συνθήκαι τῆς ζωῆς τῶν μεγάλων λαϊκῶν ὄγκων πολὺ
μικρὰ παρέχουν περιθώρια διὰ περαιτέρω στερήσεις. Εἴ-
ναι φανερόν ἐπομένως ὅτι τὰ εὐπορα στρώματα τῆς Κοι-
νωνίας μας εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποία θὰ χρειασθῇ νὰ περιο-
ρίσουν τὰς χρήσεις των. Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ γνωρίζουν
ὅλοι ὅτι μεγαλιτέρον ἀπείρασ ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ἀπο-
τέλεσμα ποὺ θὰ προέλθῃ ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς αὐτοὺς
θὰ εἶναι τὸ ἠθικὸν κέρδος.

Δύο ἦσαν πάντοτε, εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς, τὰ βασικά
στοιχεῖα ποὺ ἐστήριζαν τὴν τάξιν καὶ τὴν ἱεραρχίαν, ἀπὸ
καταβολῆς τῶν ἀνθρωπίνων Κοινωνιῶν. Ἡ διακριτικό-
της τοῦ πλούτου καὶ ἡ συνειδητὴ ἀπὸ μέρους ἀποφυγῆς
πάσης προκλητικῆς ἐπιδείξεως ἀφ' ἐνός καὶ ἡ πολιτι-
σμένη καὶ ἀξιοπρεπὴς ἀνοχὴ τῶν οἰκονομικῶς ἀδυνάτων.
Εἶναι περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ πρῶτον ἦτο πάντοτε
καὶ εἶναι περισσότερον παρὰ ποτε σήμερον ἀναγκαία
προϋπόθεσις διὰ τὸ δεύτερον. Ἐπειδὴ δὲ σήμερον ἡ ἱε-
ραρχημένη τάξις καὶ ἡ ἠθικὴ συνοχὴ ὡς Κοινωνίας καὶ
ὡς Ἔθνους μᾶς εἶναι ὅσον τίποτε ἄλλο ἀπαραίτητος, εἴ-
ναι πολὺ φυσικὸν νὰ προβάλλεται ἐπιτακτικώτερον τὸ
αἴτημα ὅπως ἐμποτισθῶν βαθυτέρον μὲ συναισθητὴν τῆς
κοινότητος τῆς μοίρας των οἱ Ἕλληνες, οἱ πλούσιοι καὶ
οἱ πτωχοί, καὶ νὰ ὑποτάξουν εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις αὐτῆς
τῆς κοινότητος κάθε ἄλλην ἰδέαν, κάθε ἄλλην σκέψιν, κάθε
ἄλλο αἶσθημα. Ἐταί με ἔργα, με πράξεις, με θυσίας, θὰ
πραγματοποιήσωμε κατὰ ψυχολογικῶς τὴν μονολιθικὴν
ἐκείνην ἐνότητα ἀντιστάσεως, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν θὰ
θραυσθοῦν καὶ θὰ συντριβοῦν ὅλοι αἱ ἀντιεξουσιαστικαί,
οἱ κινδύνοι, αἱ ἀπειλαί. Θὰ διέλθουν νικηφόρως ὅλας τὰς
δοκιμασίας διὰ νὰ ἐξέλθουν ψυχικῶς ἡσκημένοι καὶ ὥρι-
μοι εἰς τὸν νέον, τὸν φωτεινότερον Κόσμον ποὺ ἀναμένει
ὅλους εἰς τὸ τέρμα τοῦ σημερινοῦ ζῆφου.

ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Τὰ πράγματα πού φέρνουν τὴν ἐπικαιρότητα, αὐτὰ τὰ ἴδια καὶ τὴν διαγράφουν. Ἔτσι, ἡ 29η Μαΐου ἐπέρας ἐφέτος σχεδὸν ἀπαράτητος. Μιά-δυὸ ἐφημερίδες βρέθηκαν ν' ἀφιερῶ-σουν μερικὲς ἀράδες καὶ τίποτ' ἄλλο. Αὐτὸ ἦταν ὅλο· τὴν προσοχὴ τὴν προσ-εἴλκυσε ἡ τραγωδία τῆς Φλάνδρας, ἡ αἱματηρὴ ἐποποιία πού ἐγράφετο στὰ παράλια τῆς Μάγχης, τὸ φοβερὸ δρά-μα πού παίζεται στὸ κομμάτι αὐτὸ τῆς Εὐρώπης πού ἐγγώρισε καὶ ἄλλο-τε — πρὶν λίγα χρόνια — τὴ φρίκη τοῦ πολέμου.

Κι' ὅμως ὅσο κι' ἂν τὰ γύρω γε-
γονότα εἶναι κοσμοϊστορικά, οἱ λαοὶ δὲν
μποροῦν νὰ ξεχνοῦν τὴν ἴδια τους
τὴν ἱστορία.

Θυμᾶμαι τὴ φοβερὴ αὐτὴ μέρα στὰ παιδικὰ μου χρόνια. Ἦταν κάτι σὰν τὴ Μεγάλὴ Παρασκευή. Πένθος καὶ κατὰφεια, ὅλα ἦσαν βαρεία, οἱ ἔφημε-
ρίδες ἐξόγαναν μὲ μελανά περιθώρια καὶ μὲ εἰκόνες τοῦ αὐτοκράτορος ποῦ ἔπεσε μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι, στὴν Πύ-
λη τοῦ Ρωμανοῦ, μνημόσυνα ἐπάλ-
λθοντο σ' ὅλες τίς Ἐκκλησίες, ἡ φυλὴ
ἐθροιστο πᾶνω στὶς συμφορές της.
Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν θολή καὶ βαρεία
ὥπως ἦταν καὶ στὴ Βασιλῖδα τὴν παρα-
μονὴ τῆς τρομερᾶς ἡμέρας. Τὸ αρα-
βικὸν χρονικὸ ποῦ βρέθηκε πρὶν λίγα
χρόνια μᾶς περιγράφει τὴν 28ῃ αὐτῇ
Μαΐου μὲ λέξεις ποῦ φέρνουν τὸ δέος.

Πηχτό σαν πιάσσι, λείπει τὸ χρονικό, ἦρθε τὸ βράδυ καὶ προχώρησε ἡ νύχτα ἀποπνικτική. Κι' ὅσο περνοῦσε ἡ ὥρα κατὰμαυρα σύννεφα ἀπλώνονταν πάνω στὴν πόλι, σαν ἓνα ἐπιτάφιο σάβανο. « Ἀγρυπνος καὶ ἀνήσυχος, συνεχίζει τὸ χρονικό, ὁ Μασάμει κατελήφθη ἀπὸ δέος καὶ ἐκάλεσε ἓνα ἀπὸ τοὺς οὐλεμάδες του νὰ τὸν ρωτήσῃ τί νὰ προμαντεύουν τὰ σύννεφα πὺ μαζεῦόντουσαν πάνω ἀπὸ τὴν πόλι.

— Ναί, ἀπήντησεν ὁ οὐλεμάς, προμαντεύουν μεγάλα πράγματα· προμαντεύουν τὴν πτώσι τοῦ Βυζαντίου.

»Καί τότε, λέει τὸ χρονικό, ἀπὸ τὰ σύννεφα δὲν ἔπεσε βροχή· ἔπεσαν μόνο μεγάλες στάλες βροχῆς, ποὺ κάθε μία εἶχε σχεδὸν τὸ μέγεθος ποῦ ἔχει τὸ μάτι τοῦ ταύρου. Κι' ἔπειτα, ὅπως λένε μερικὸι ποὺ ἔζησαν ἀπὸ τὴ συμφορά τῆς Πόλης, βροχή ἀπὸ αἷμα ἐρράντισε τὴν πόλιν λίγο προτοῦ ἀρχίσῃ ἡ τελευταία μάχη.

Ἔτσι μας περιγράφει τὴν μοιραία παραμονή ὁ συγγραφεὺς τοῦ σλαβονικοῦ χρονικοῦ καὶ μὲ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς στίχους τὴ φοβερὴ Τρίτῃ τῆς 29ης Μαΐου 1453, ὁ ἄγνωστος ποιητὴς τοῦ θρήνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκεῖν' ἡμέρα σκοτεινὴ, ἀστραποκα-
[μένη
τῆς Τρίτης τῆς ἀσβολερῆς, τῆς μαυρο-
[γελασμένης
τῆς θεοκαρθουνοκάτης, πουμεπαρδο-
[χαλασμένης.

Θάταν ἀδύνατο ν' ἀναφέρω ἐδῶ, ἔ-
στω καὶ μὲ λίγες λέξεις, ποιῆς παρὰ

δοσεις, ποιοι θρύλοι έχουν συνδεθί με
τὸ πάσασμο τῆς Πόλης. Ὁταν δέομα
ἡ γοητεία πὺν σκόρπουσε τὸ δέομα
«Πόλη», πὺν σὸ μυσλὸ τῶν ἀνθρώ-
πων πὺν ἔζησαν τὰ μαύρα κείνα χρό-
νια δὲν χωροῦσε ἡ ἰδέα πῶς μποροῦσε
νὰ πῆσῃ ἡ Βασιλεῖς. Καὶ πρῶτοι πὺν
δὲν τὸ πίστευσαν ἦσαν οἱ ἀνθρώποι
πὺν ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γύρω ἀπὸ
τὸν τελευταῖο αὐτοκράτορα. Ἐίχαν
σὸ νου τὴν παρῶδοι πὺν ἔλεγε πῶς
οἱ πολιορκητὰ θὰ προχωροῦσαν, σάν
ἐμπαιναν στὴν Πόλη, εἰς τὴν πλατεῖα
τοῦ Ταύρου, ἡ ὡς τὴν καλῶναι τοῦ
Κωνσταντίνου. Ἐκεῖ θὰ ἔπαιζαν ἡ ἀντί-

κωνσταντίνου. Εκεί υπαίχθη η αντίστασις, γιατί πάνω στην κολώνα βρισκόταν ένας ζητιάνος, ένας λησμονη-

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. εἶναι
ἴσα ἀπέναντι τῆς Ὁργανώσεως
Οὐδεμία διάκρισις γίνεται
ἐπαγγελματικῆς ἢ κοινωνικῆς,
ἐσωσχολικῆς ἢ ἐξωσχολικῆς,
προελεύσεως τῶν. Ὅλοι εἶναι
τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, τὰ παι-
διὰ τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ.

μένος βασιλιᾶς, πού θά σηκώνονταν, θάπαιρνε τή ρομφαία πού θά τοῦδινε ἕνας ἄγγελος, θάδιωχνε τοὺς ἐχθροὺς καὶ θά τοὺς κατεδίωκε εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Μωάμεθ τὸ Μονοδένδρι.

Τὰ πράγματα ὁμως δὲν συνέβησαν ἔτσι ὅπρηπε τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος νὰ ἐξαγνισθῇ γιὰ ὅλη τὴν ἀτασθαλία του, τὴν διχονόμια του, τὸ πνευμα αὐτοῦ τοῦ ἐμφυλίου μίσους, μὲ τὴ μαύρην νύχτα τῆς σκλαθιάς. Μόνο ποὺ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν παραδέχεται πὼς εἶναι δυνατό νὰ πᾶνε τὸ τελευταῖος Παλαιολόγος, τὸν θεωρεῖ μαρμαρωμένο καὶ γύρω ἀπὸ τὴν πῖστι του αὐτὴ ἐθεμελιώσεν ἄλλους θρύλους καὶ παραδόσεις. Ἡ Ἁγία Σοφία, ἡ Ἁγία Τράπεζα τῆς, τὸ σταθμὶ τοῦ Παλαιολόγου καὶ χίλια ἄλλα εἶναι τὸ καθένα μιὰ ἀληθεύσα παραδόσεων. Ὅπως ὁ αὐτο-

κράτωρ δὲν πέθανε, ἀλλὰ μαρμαρώ-
σε, ἔτσι καὶ ἡ «Ἁγία Τράπεζα» τῆς Ἀ-
γίας Σοφίας δὲν βρίσκεται στὴν Βε-
νετία μαζί μὲ τὰ ἄλλα κειμήλια τοῦ
«μεγάλου μοναστηριοῦ». Τὸ πλοῖο ποῦ
τὴν μετέφερε στὴν Βενετία, ναυάγησε
στὸ Μαρμαρᾶ καὶ ἡ «Ἁγία Τράπεζα»
ἔπεσε στὴ θάλασσα. Γι' αὐτὸ ὅταν ὁ
βοριάς φουσκῶνι τὰ κύματα καὶ ἀνα-
ταράζῃ τὰ νερά, ἔνα κομμάτι στὴ θά-

λασσα αυτή μένει γαλήνιο, γιατί ο αυτο έπεσε ή Άγία Τράπεζα. Καί οι παράδες, οι θαλασσινοί, οι ναυτικοί, όλοι όσοι τό ξέρουν έρχονται μέ τά πλοία τους ο αυτό τό κομμάτι, στήν τρικυμία καί παίρνουν από κεί άγίασμα πού είναι μυρωμένο καί θάυμα- τουργό.

Τὸ ἴδιο συγκινητικές, τὸ ἴδιο θαυμαστές εἶναι καὶ οἱ παραδόσεις ποὺ σώζονται στὰ δημοτικὰ τραγούδια τῆς ἐποχῆς. Κί ἀπὸ τὰ ὠραιότερα, ἂν ὄχι τὸ ὠραιότερο, ἔνα Τραπεζουντιακό, ποὺ ἱστορεῖ τὴν ἡμέρα τῆς ἀλώσεως.

Στὴν ἔμπαν τοῦ ἡλίου μου στέκει ὁ
[βασιλέας,
στὴν ἔξογαν τοῦ ἡλίου μου στέκει ὁ
[Πατριάρχης,
ὁ βασιλιάς, ὁ βασιλιάς, ὁ "Ἕλληνας"
[Κωνσταντῖνος,
ψάλλουν τὸ "Ἄγιος ὁ Θεὸς καὶ τὴν
[Τιμιωτέραν

“Εξαφνα ὁμως ἔρχεται ἓνα πουλί καὶ φέρνει ἓνα θλιβερό μήνυμα. Τὸ ἓνα πτερό ποὺ εἶναι βαμμένο στοὶ αἶμα καὶ στοὶ ἄλλοι κρατᾶ χαρτί γραμμένο ποὺ κανεὶς δὲν κατορθώνει νὰ διαβάσῃ. Στὴ συνέχεια περιγράφεται ἡ μάχη καὶ τὸ ποίημα καταλήγει μ’ αὐτοὺς τοὺς στίχους:

Τζακῶθεν τὸ σπαθίν αὐτοῦ κί' ἐσκίεν ¹
[τὸ κοντάριν,
κί' ὄνταν ἐκαλιτέρεσεν ² ἀπὲς ³ τζί
κί' ὄνταν ἐκαλιτέρεσεν καὶ μοναχὸς
[ἐπέμνην
κί' ἀτὶν ⁴ ἀτόναν ⁵ ἔβαψαν σὺδ χλοερὸν
[τουσέκιν ⁶.

* * *

Σήμερα για τὸν ἑλληνικὸ λαό εἶναι ἀλλες ἐποχές, ἡ ἱστορία ὅμως εἶναι ἰστορία. Τὰ ἑλληνοπούλα καὶ ὀλοι μας δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ἕνα πράγμα, ὅτι σπάνια λαός ἀντιμέτωπος τόσες το-τρικιές, σπάνια ἔθνος πλήρως το-τρικιεύει, σπάνια τὴν πολιτικὴ του ἀταξία, σο ἀκριβὰ τὴν πολιτικὴ του πῶς ἔπρεπε νά πῆσι Μερικοί ἔγραψαν πῶς ἔπρεπε νά πῆσι ἡ Πόλη γιά νά σκορπίσι τὸ φῶς τῆς Ἀναγεννήσεως στὴν Εὐρώπη με τοὺς Ἕλληνας λογίους ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Βασιλίδεα. Δέν εἶναι ἀλήθεια. Ἡ ἀναγέννησις εἶχε ἀρχίσει, ὅπως ἀποδεικνύουν οἱ σημερινὲς μελέτες, πολὺ νωρίτερα, γιατί πολὺ νωρίτερα βρισκομε Ἕλληνας λογίους νά διδάσκουν τὰ ἑλληνικά γράμματα στὴν Ἱταλία, στὴν Γαλλία, στὴν Γερμανία, σ' αὐτὴ τὴν Ἀγγλία.

Τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος ἔπρεπε νὰ πλη-
ρώσῃ βαριὰ τὴν ἀναβάπτισί του. Ἀ-
κριθῶς ὅμως γιατί πλήρωσε τόσο ἀ-
κριθὰ, οἱ ὑποχρεώσεις τῶν νεωτέρων
γενεῶν εἶναι φοβερές.

Χρ. Ἐμμ. Ἀγγελομάτης

1) έσχ(ισθη, 2) παρατήρησε προσεκτικά, 3) μέσα, 4) αυτοί, 5) αυτόν, 6) στρώμα.

ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΗΡΕΜΗ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΗ

Ἀγαπητοὶ μου φίλοι,

“Ἐπειτα ἀπὸ τοὺς λαμπροὺς καλλιτεχνικοὺς καὶ πνευματικοὺς ἀγῶνες τῆς Ε. Ο. Ν., σειρά δόλοκληρῆ ἀπὸ διαφόρων ἄλλες ἐκδηλώσεις πολιτισμῶν ἐνευχεύθησαν καὶ συνεχίζονται τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ τὸ Κράτος, μ’ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Ἀρχηγὸν, τὶς παρακολοθεῖ καὶ συμμετέχει μαζί με τὸν Λαὸ σὲ ὅλες, μετὰ τὴν ἴδια πάντα στοργή, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴ φροντίδα γιὰ τὴ χειραγώγηση καὶ τὴν ἐνίσχυσι κάθε ἀνώτερης πολιτιστικῆς προσπάθειας.

'Ο 'Αρχηγός απαντάει ο ίδιος τὰ λογοτεχνικά καὶ καλλιτεχνικά βραβεῖα τοῦ Κράτους καὶ δίνει στὸν πνευματικὸ κόσμον τῆς χώρας κατὰ ἀνώτερον καὶ πολυτιμώτερον ἀκόμη: τίς θαυμάσιες συμβουλές του γιὰ τὴν ἀναβάπτισιν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης μέσα στὶς πλούσιες καὶ ἀστείρευτες πηγές τῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως καὶ ζωῆς. Πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες ἐνιόρτασαμε, μὲ τὴν κρατικὴν πρωτοβουλία καὶ ἐνίσχυσιν, τὴν ὥραια καὶ συμβολικὴ γιορτὴ τῶν λουλουδιῶν. Ἐκλεκτοὶ Βούλγαροι καλλιτέχνες ἐκθέτουν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, τὰ καλλιτεχνικά τους ἔργα καὶ δίνουν συναυλία Βουλγαρικῆς Τέχνης μὲ τὴν πρόθυμν καὶ θερμὴ παρουσία τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ. Τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ἐξ ἄλλου ὀργάνωσε καὶ ἐφέτος τὴ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος στὴ διεθνὴ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσι τῆς Βενετίας. Ὁ Ἀρχηγὸς ἐγκαινιάζει τὴν χιουμοριστικὴ ἔκθεσιν τῶν Ἑλλήνων σκίτσογράφων. Ὁ θάλασος τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου δίνει παραστάσεις στὴ Θεσσαλονικὴ καὶ τὸ Ἀρμιο Θεόπιδος περιοδεύει στὴ Στερεὰ καὶ στὴ Βόρειον Ἑλλάδα. Ὁ Ἀρχηγὸς δὲν κουράζεται νὰ παρακολουθῇ τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν., νὰ πηγαίνει στὴ Μαλακάσσαν καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ, μὲ τὸν ὑπέργοιο τρόπο, ποὺ μόνο αὐτὸς ξέρει, ψυχικά καὶ πνευματικὰ μὲ τὰ «παιδιά του».

Κι' ἐνῶ αὐτὰ γίνονται ὑπὸ τῆς δημιουργικῆς πρωτοβουλίας καὶ τὴν ἄμεση συμμετοχὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Κράτους, ὁ λαὸς τὰ παρακολουθεῖ ὅλα με βαθύτατο ἐνδιαφέρον, μὲ ἀγάπη κι' ἐνθουσιασμό, μὲ χαρὰ κι' ἰκανοποίηση. Νομίζει κανεὶς ὅτι ζοῦμε μέσα στὴν πῶς εἰρηνικὴ ἐποχὴ, μέσα στὴν πῶς ἡρεμὴ καὶ γαληνιαία ἀτμόσφαιρα, ὅτι δὲν ἔχουμε κοντὰ μας καὶ γύρω μας τὴ φοβερότερη πολέμικη κατανίδρα πού ἐγγύρωσε ὁ κόσμος.

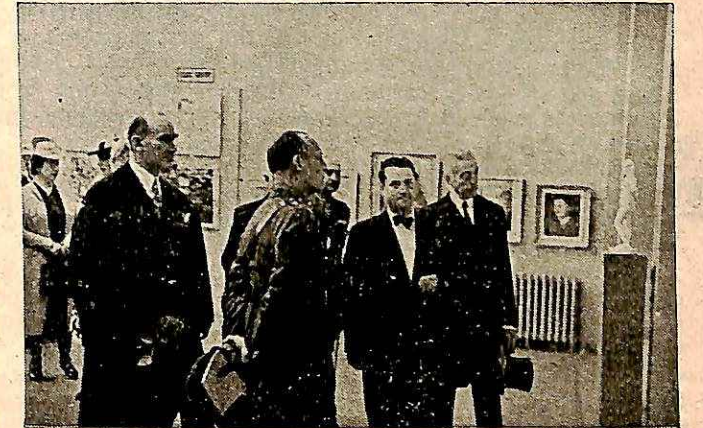
Ποῦ ὀφείλεται αὐτὸ τὸ φαινόμενον; Τὴν ἀπάντησι θε-
τῇν βρῆτε μέσα σας, ἀγαπητοὶ μου φίλοι. Θὰ τὴν βρῆτε
στὸ βαθὺ καὶ σταθερὸ αἶσθημα τῆς ἐμπειροσύνῃς στὴν
ἐθνικὴ ψυχὴ καὶ στὸν μεγάλου ἐμπνευστὴ κι' ἀναδημιουργὸ
τῆς. Θὰ τὴν βρῆτε στὴν πλήρη, τὴν ἀπόλυτη πεποιθί-
στις ἐθνικὲς καὶ ἥθικες δυνάμεις τοῦ Λαοῦ μας καὶ στὴν
μεγάλῃ κι' ὀλόφωτῃ διάνοιᾳ τοῦ Ἠγέτου του. Θὰ τὴν
βρῆτε στὸ ἀνεξάντλητο θάρος, στὴν ἀπέραντη αἰσιοδο-
ξίᾳ, στὴ βαθύτατη πίστι, στὴν ἀκατάβλητη θέλησι, ποὺ
ἔχει ριζώσει κι' ἔχει στερεώσει μέσα μαζὶ ἡ μεγάλη ἐ-
θνικὴ ἀναδημιουργία, ποὺ ἔχει συντελεσθῇ ὑπὸ τὴν πνοῇ
τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἱδανικῶν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Αὐτὰ τὰ αἰσθήματα τὸν ὄνουν, στερεῶνουν καὶ δυνα-
μώνουν τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὴν γο-
ληνεύουν. Εἶναι ἡ φυσικὴ ψυχραιμία καὶ ἡρεμία ποῦ τὴν
ἐμπνέει ἡ συναίσθησις ὅτι ξέρεи πᾶν τὸν ἑαυτοῦ τῆς κα-
ξέρει τί μπορεί καὶ τί πρέπει νὰ κάμῃ. Βλέποντας τὴν
φωτεινὰ μάτια τοῦ Ἀρχηγοῦ νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ
ἐκποτεῦν μετὰ καλὴ σὺνῃ καὶ στοργῇ τὴς πολιτιστικῆς
ἐκδηλώσεις τοῦ Ἑθνους, ξέρει ὅτι τὰ ἴδια αὐτὰ ματὶ
εἶναι ἐκεῖνα ποῦ μένουν πάντα ἀνοιχτὰ κ' ἄγρυπνα, μέ-
ρει καὶ νύχτα, γιὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλεια τοῦ Κρά-
τους. Μὰ ξέρει συγχρόνως ὅτι τὰ ἴδια αὐτὰ ἡρεμὰ ματὶ
θὰ πετάξουν μετὰ μίας τῆς φλογερῆς σπῆς ποῦ θὰ φλε-
γίσουν καὶ θ' ἀνάψουν τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν τὴ στιγμή τῆς
ἀπειλῆς καὶ ποῦ κινδύνου καὶ θὰ τὴν δηγῇ σὺν σπῇ
πλήρη ἐκπλήρωσι τοῦ μεγάλου καθήκοντος. Καὶ εἶναι
ἔτοιμη. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡρεμὴ. Ἥρεμῃ καὶ
ἐτοιμῃ.

Μέ ὅλη μου τὴν ἀγάπην
Μελῆς Νικολαΐδης

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΜΑΣ
 REPORTAGE

Μία επίσκεψις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν Ἐκθεσιν τῶν ἔργων τῶν
Βουλγάρων καλλιτεχνῶν.

Οἱ Βούλγαροι Καλλιτέχναι.

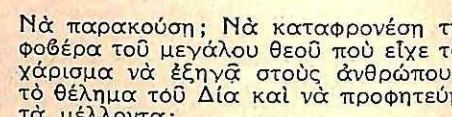

Ἡ ὁμάς τῶν Βουλγάρων καλλιτεχνῶν ποῦ ἐπεσκέφθη
ἐσχάτως τὰς Ἀθήνας.

Μία ενδιαφέρουσα όμιλ'α.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Κυριακὸς δμιλῶν εἰς τὸν «Παρνασσόν» διὰ τὴν χρησιμότητα τῆς καλλιέργειας τῆς σόγιας. Τὴν δμιλίαν αὐτὴν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ Ἀρχηγός.

1191

Οι Ελληνικές ἀρετές

Τραβοῦσε μαζί του 25 χιλιάδες πεζοὺς καὶ 2 χιλιάδες καθ'αλλαρῶν οὖς οὖς τοῦς ἡπείρου κατεβαίνοντας πρὸς τὴ Σπάρτη τὸν 3ον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα. Στὸ πέρασμά του καταστροφὴ καὶ λεηλασία, στὸ ἄκουσμά του φόβος καὶ τρόμος. Ὁμῶς αὐτὸς δὲν φρόντιζε νὰ σταματήσει πουθενά. Σκοπὸς του ἦταν νὰ φθάσῃ ὅσο τὸ δυνατό πρὸς γρήγορα. Ἦθελε νὰ ταπεινώσῃ τὴν πρὸς περήφανη ἑλληνικὴ γενιά, τὴ Σπαρτιατικὴ.

Χρόνια καὶ χρόνια τὸν ἔτρωγε αὐτὴ ἡ φιλοδοξία καὶ τὸν τυραννοῦσε τὸ ὄνειρο αὐτό. Γιατὶ τί ἦταν ὅλες οἱ ἄλλες νίκες του; Εὐκόλες καὶ γι' αὐτὸ ὄχι τόσο τρανές. Τοὺς Σπαρτιάτες, ποὺ ἡ φήμη τοὺς παρουσάζει ὡς ἀνίκητους, ἤθελε αὐτὸς νὰ καταβάλῃ. Νὰ καταστρέψῃ τὴ χώρα των, νὰ πάρῃ σκλάβους τίς γυναῖκες των, νὰ κἀν τὰ παιδιὰ τους μαλθακὰ γιὰ νὰ φύγῃ πρὸς αὐτὸς ὁ θρόνος τῆς περήφανης Σπάρτης ἀπὸ τὸν κόσμον. Καὶ διάλεξε μιὰν ἐποχὴ πρὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης ἦταν μὲ ἄλλους πολέμους μπλεγμένους στὴν Κρήτη. Ἐφτάσε μπροστὰ στὴν πόλιν καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἤθελε ἀμέσως νάρχισσιν τὴν ἐπίθεσιν. Ψύχραιμοι οἱ κάτοικοι τῆς Σπάρτης δὲν ἔχασαν οὔτε μιὰ στιγμή καιρό. Ὁλητὴ νύχτα οἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ ἔσκαψαν μιὰ τάφρον, ἐνῶ οἱ ἄνδρες ἀναπαύονταν γιὰ τὴν αὐριανὴ ἄμυνα. Ὅταν ἡ μέρα ἄρχισε νὰ θαμποφέγγῃ δίνουν κατὰ τὴ συνήθειά τους τὴν ἀσπίδα στοὺς συζύγους, ἀδελφούς καὶ γιουούς των μὲ τὸ ἄθῆστο ἐκεῖνο «Ἡ τὰν ἡ ἐπὶ τὰς». Ἀκόμα τοὺς λένε: «Ἡ νίκη εἶναι γλυκεῖα! Ὁμῶς καὶ ὁ θάνατος γιὰ τὴν πατρίδα γιὰ μὲς φέρει τὴν ἀθανασία! Τίποτε δὲν ὑπάρχει πρὸς γλυκὴ καὶ πρὸς ἔνδοξο ἀπὸ τὸ νὰ πεθάνῃ κανεὶς περήφανος μπροστὰ στὴ μάνα, τὴν ἀδελφὴ, τὴν γυναῖκα του. Ἐτοί ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος. Κι' ἀκόμα γράφει πὺς οἱ γυναῖκες ἐκεῖνες ἔμειναν σ' ὅλη τὴ μάχην ἀνάμεσα στοὺς πολεμιστὰς. Μοίραζαν βέλῃ, ἔφερναν τροφές, μετακόμιζαν πληγωμένους! Νίκησαν! Στάθηκαν πάλιν σὺν πελώριον ἄγαλμα τῆς ἀήττητης ἑλληνικῆς περηφάνειας καὶ φιλοπατρίας πρὸς ἕνα θρόνον κι' ἔφτασε ὡς τὸ παρὸν πάντοτε συγκινώντας μας.

Τὸ παράδειγμα αὐτὸ πολλαπλασιάστηκε ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες σὺν δυνατὸς ἀντίπαλον ἀνάμεσα σὲ ψηλὰς κορφές. Κι' ἔφτασε ὡς τὸ ἐγγὺς παρελθὸν μὲ τὴν περήφανη καὶ ἡρωικὴ ἐποποιία τοῦ 21.

Σ' ὅλους ὁμοῦ αὐτοὺς τοὺς τραγεῖς καὶ σκληροὺς τῆς ἱστορίας μας σταθμούς πολεμοῦσε τόσο γενναῖα καὶ τόσο

σταθερὰ μόνο ὁ Ἕλληνας ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης; Ὁχι! Δὲν πολεμοῦσαν μόνο τὰ βέλῃ των Σπαρτιατῶν, τὰ ἀκόντια των Μακεδόνων, τὰ σπαθία των Βυζαντινῶν τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, οἱ λόγχοι των ἱερολοχιτῶν, τὰ καρποφύλλα καὶ γιγανθία των ἀρματωτῶν καὶ κλεφτῶν. Ὁχι αὐτὰ μόνον τους! Τὰ κινεῖσε κατὰ πρὸς δυνατό, κατὰ πρὸς τρανόν, κατὰ ἄφταστο κι' ἀκατάλυτο. Τὰ κινεῖσε ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ ἡ γεμάτη περηφάνεια γιὰ τὴ γῆ τῆς καὶ ἀγάπῃ γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Μ' ἕνα τέτοιο κίνητρο μπόρεσαν πάντοτε νὰ ἐπιτελεσθοῦν τὰ ἑλληνικὰ θαύματα.

Τώρα περνοῦμε πάλιν μιὰ κρίσιμη ἐποχὴ. Ὁχι ἐμείς μονάχα, παρὰ ὁ κόσμος ὅλος ἐκείνης. Δὲν στέκεται βέβαια ὁ Πύρρος στὸ κατ'ὶ τῆς χώρας μας, μὰ δὲν ξέρετε κανεὶς ἂν ὁ σίφουνας πρὸς πνέει τόσο δυνατὸς δὲν ἀνοίξῃ καὶ τὰ δικά μας παράθυρα. Τώρα εἶναι φροντιστικὰ κλεισμένα, καὶ μέσα στὸ σπῆτι μας λάμπει τὸ φῶς τῆς εἰρήνης, κάτω

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΥΗΣ

Μέσα εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ὁργάνωσιν τῆς Νεολαίας τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν διδάσκονται ἀπλῶς τὴν ἀρετὴν. Διδάσκονται νὰ ἀσχοῦν τὴν ἀρετὴν.

ἀπὸ τὸ ὁποῖο δημιουργοῦμε καὶ σφυρηλατοῦμε τὸν νεοελληνικὸν μας πολίτη.

Ὁμῶς ποῖος ξέρετε τί θὰ φέρῃ ἡ αὐριανὴ μέρα;

Γιὰ ὅλα πρέπει νὰ εἶναι ἡ ψυχὴ μας προετοιμασμένη. Ἀλλ' ὡς ἐμείς στὴν περίπτωσιν αὐτὴ νοιώθουμε τὸν ἑαυτὸν μας τόσο δυνατό, γιὰτὶ μέσα μας βασιλεύει τὸ συναίσθημα τῆς δικαιοσύνης. Δὲν θέλουμε ἀπὸ κανέναν γείτονα μας νὰρπάξουμε οὔτε μιὰ σπιθαμὴ γῆ, οὔτε ἕνα σπειρὶ σιτάρη. Μ' αὐτὸ ὁμῶς τὸ ἀγνὸν συναίσθημα ἀπαιτοῦμε αὐστηρὰ κι' ἀπὸ τὸν ἄλλον νὰ μὴν ἀγγίξῃ οὔτε ἕνα ὄλο κοκκινώχωμα τῆς ἀναπημένης μας ἑλληνικῆς γῆς. Γιατὶ αὐτὴ ἡ γῆ, αὐτὰ τὰ βράχια δὲν ξεράθηκαν ἀκόμα ἀπὸ τὸ πλῆθος αἵμα τὸ ἑλληνικὸ πρὸς τὰ πότισε καὶ τὰ ράντισε πρὶν ἀπὸ ἕνα μόλις αἰῶνα. Ἀν' ἀνεβῇ κανεὶς πρὸς τῆς Ρούμελης τὰ κοτρώνια θὰ τὰ βρῇ ἀκόμα κόκκινα καὶ ἀχνίζοντα. Πῶς εἶναι λοιπὸν δυνα-

τὸ νὰ μᾶς τ' ἀγγίξουν ξένα χέρια αὐτὰ πρὸς ἔχουν γίνοι γιὰ μᾶς βωμοὶ τῆς πρὸς τρανῆς προσφορᾶς καὶ θυσιαστήρια τῆς πρὸς μεγάλης θυσίας; Κανένας λαὸς δὲν ὑπέφερε τόσο, δὲν αἰμορράγησε τόσο γιὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας του ὅσο ὁ ἑλληνικός. Γι' αὐτὸ ἴσως καὶ κανένας λαὸς δὲν ἀγαπᾷ τόσο ἐσωτερικὰ καὶ μὲ τόσο πάθος τὰ ἔστω φτωχικὰ βουνὰ καὶ τὰ ἄγονά του κοτρώνια.

Εἴπαμε πὺς τὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ μας εἶναι καλὰ στὴν τρικυμία σφαλισμένα. Ἐνας Ἀρχηγὸς προβλεπτικός καὶ σοφὸς ἔχει τὴν πείρα του καὶ τὴν γνώσιν γιὰ φύλακά μας. Καὶ μοιάζει σήμερον ἡ Ἑλλάς σὺν ἕνα εἰρηνικὸ νησάκι μέσα στὸν ὠκεανόν, σὺν μιὰ ἀσφαλισμένη βίγλα, ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ λαὸς μας παρακολουθεῖ τὰ γεγονότα.

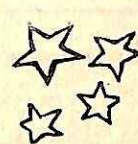
Πότε εἶχε ὁ ἑλληνικός λαὸς τόσο πεποίθησιν καὶ τόσο ψυχραιμία; Δὲν ἀναφέρεται κατὰ τῆς τῆς στερνὰ ἐκατὸ χρόνια. Κι' ὁμῶς ἦταν ὁ ἴδιος ὁ λαὸς μὲ τὴν ἴδια ψυχροσύνησιν, μόνο πρὸς τοῦ ἔλειπε ἡ σταθερὰ ἡγεσία. Ἡγετὲς ὑπῆρχαν πολλοὶ κατ' ὄνομα, κανεὶς ὁμῶς κατ' οὐσίαν. Τώρα κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς σημερινῆς ἀσφαλῆς ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ, ἥσκησε τὴν ὁμόνοια καὶ τὴν ἀλληλεγγύην, θυμήθηκε τὰ παλὰ τῆς τοῦ πολιτισμοῦ δεδομένα, ἀναταράχθηκε καὶ συνήλθε.

Ἐργάζεται ἐν εἰρήνῃ, δημιουργεῖ ἐν ψυχραιμίᾳ καὶ περμένῃ!

Εἶναι σὺν τὸν σοφὸν ἐκεῖνον πρὸς κλεισμένους μελετὰ καὶ ἐρευνᾷ εἰρηνικός καὶ καλόβολος, πρὸς ἀγριεῖς ὁμῶς καὶ σὺν λιοντάρη ὀρθώνεται ὅταν τὸν ἀνησυχήσουν, τινάζοντας σὺν πρὸς σὺν τοῦ ταραξία τὸ περιώνυμο καὶ ὄργιλον: «Μὴ μου τοὺς κύκλους τάραττε!».

Ὁ ἑλληνικός λαὸς ἔχει τὴν ἀπόλυτο θέλησιν νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ζωϊκὸν καὶ ψυχικὸν του ὥρον, γιὰτὶ αἱ προδιαθέσεις του, φιλοπατρία, φιλελευθερία, περηφάνεια, δὲν τοῦ εἶναι χθесινὲς ἀρετές. Εἶναι ζυμωμένες μαζί του ἀπὸ χιλιετηρίδων. Ἡ γνῆσις ἑλληνικὴ ψυχὴ ἔχει συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεών της. Καὶ σήμερον πρὸς πάντων μὲ τέτοιον Ἀρχηγὸν δὲν νοιώθει τὴν παραμικρὴν ἀνησυχία. Στὴ θέσιν τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Σωκράτους βρισκόνταν τώρα ταπεινοὶ σοφισταί, ὡς ἐκεῖνοι ψευτοφιλόσοφοι, σὺν ἐκεῖνους πρὸς ἐσαύτους τόσο ὁ Λουκιανός. Περιφρονοῦσαν κατὰ πίστιν, εἰρωνεύοντο τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν πεποιθήσεις, καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐκήρυτταν γιὰ δόγμα καὶ γιὰ μοναδικὸ σκοπὸ

Σ. Κ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (30ης Ἰουνίου)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πάσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα: πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδούς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγέλλας αὐτοῖς λέγων: εἰς ὅδον ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλὸτα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἡγίκεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντες θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε: δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε.

* Ο ΠΑΥΛΟΣ ΣΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ *

Εἶχε κηρύξει τὸν Χριστιανισμό στοὺς Φίλιππους, στὴ Θεσσαλονίκη καὶ στὴ Βέροια, κι' εἶχαν ἰδρῶσει καὶ στὶς τρεῖς αὐτὲς πόλεις ἐκκλησίες χριστιανικές. Τώρα, τὸ πλοῖον πρὸς τὸν πῆρε ἀπὸ κάποιο ἀκρογιάλι τοῦ Θερμαϊκοῦ, τὸν φέρνει πρὸς τὸν φαληρικὸν ὄμιον, πρὸς τὰς Ἀθήνας.

Δὲν εἶχαν πιά αἱ Ἀθῆναι τὴν παλὰ τὴν δύναμιν. Οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς κατεῖχαν τότε τὴν Ἑλλάδα, τίς εἶχαν περιφρονήσει, κι' ἐπρωτεύοντο γιὰ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἀχαΐας τὴν Κόρινθο. Αἱ Ἀθῆναι δὲν εἶχαν πιά, παρὰ μόνο τὸ περασμένο μεγαλεῖο. Ὁ λαὸς εἶχε χάσει τίς ἀρετὲς τῶν προγόνων, τοὺς μεγάλους πόθους, τοὺς ὑψηλοὺς ὁραματισμούς. Ἡ διαφθορὰ ἐπικρατοῦσε παντοῦ, σ' ὅλα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας. Στὴ θέσιν τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Σωκράτους βρισκόνταν τώρα ταπεινοὶ σοφισταί, ὡς ἐκεῖνοι ψευτοφιλόσοφοι, σὺν ἐκεῖνους πρὸς ἐσαύτους τόσο ὁ Λουκιανός. Περιφρονοῦσαν κατὰ πίστιν, εἰρωνεύοντο τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν πεποιθήσεις, καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐκήρυτταν γιὰ δόγμα καὶ γιὰ μοναδικὸ σκοπὸ

τῆς ζωῆς τὸ «φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν».

Τί θλιβερό κατάντημα, ἀλήθεια! Ἐβλεπε κανεὶς τὴν καρδίαν τῆς Ἑλλάδος, τὸ κέντρο τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ σὲ τέτοια κατὰπτωσι, πρὸς ὅσον πρὸς μόνον ἕνα θαῦμα μποροῦσε νὰ ξαναδῶσιν ζωὴ καὶ δύναμιν στὴ μαρμαρῆν ἑλληνικὴν ψυχὴν. Ἐνα θαῦμα! Καὶ νὰ, τὸ θαῦμα ἀρχίζει τώρα νὰ γίνεται. Ὁ Παῦλος, ὁ φτερωτὸς αὐτὸς ἀπόστολος, πρὸς περιέρχεται τίς πόλεις τίς ἑλληνικές, δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο, παρὰ τὸ ὄργανον τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ πολυτίμου τῆς Θεῆς Προνοίας, πρὸς τὸ ἐδιάλεξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸ πῆρε ἀπὸ τὸ δρόμον τῆς Διαμασκού, γιὰ νὰ τὸ στείλῃ νὰ φέρῃ τὸ νέο κήρυγμα, τὴν νέα Πίστιν, τὴν καινούργια θρησκείαν, σὺν εἰδωλολατρικὸν κόσμον.

Ἐτοῦτῃ ἡ νέα πίστις πρὸς φέρνει ὁ Παῦλος, εἶναι πρὸς θὰ ξαναδῶσιν τὴν ζωὴν καὶ τίς δυνάμεις στὴ μαρμαρῆν ἑλληνικὴν ψυχὴν. Αὐτὴ θὰ κάμῃ τὸ θαῦμα, θὰ ξαναζωντανέψῃ τὸν ἑλληνισμόν, καὶ θὰ τοῦ δώσῃ τίς δυνατότη-

τες γιὰ νὰ ὑψωθῇ σὲ νέους ὀρίζοντες δόξης, νὰ ξαναπάρῃ πάλιν τὸν πρωτεύοντα ὄλον στὴν ἱστορίαν τῆς Ἀνθρωπότητος, καὶ νὰ ἰδρῶσιν τὴν μεγάλην καὶ δοξασιμένην Βυζαντινὴν Αυτοκρατορίαν, μὲ τὴν ὁποῖαν ὁ Χριστιανικός πιά Ἑλληνισμός θὰ πρωταγωνιστήσῃ γιὰ μιὰ χιλιετίαν σὺν κόσμον.

Τέτοιο εἶναι τὸ νόημα καὶ τέτοια ἡ σημασία τοῦ κηρύγματος τοῦ Παύλου στὴν Ἑλλάδα. Πάνω σὺν βράχον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀνάμεσά στοὺς σοφιστὰς καὶ σὺν πλήθῃ, ὑψώνει τὴ φωνὴν τοῦ θεοπνευστοῦ καὶ θεόσταλτος ἀπόστολος, γιὰ νὰ καλέσῃ τὸν εἰδωλολατρικὸν ἑλληνικὸν κόσμον σὺν προσκύνῃ. Ἐκεῖνον πρὸς εἶχε πῇ «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Ἐκεῖνον πρὸς εἶχε κηρύξει «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ». Ὑψώνει τὴ φωνὴν του, γιὰ νὰ τοὺς δείξῃ πέρα ἀπ' τὸ εἰδωλολατρικὸν πολυθεϊκὸν συγκρότημα τῶν ἀτελῶν καὶ ψεύτικων θεῶν, νὰ τοὺς δείξῃ τὸν ἕνα, τὸν Μοναδικόν, τὸν Ἀληθινόν. Ἡ φωνὴν τοῦ πάλαι ἀπὸ ἱερὸν ἐνθουσιασμόν κι' ἀπὸ ἀγνῆς συγκινήσιν, καθὼς φωνάζει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους: «Ὁν

οὐκ ἄγνωστοντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν».

Σὰς κηρύττων καὶ σὰς ἀποκαλύπτων τὸν Ἀγνοστον Αὐτὸν σὺν ὁποῖο ἔχετε ὑψώσει βωμὸν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «τὸ ἀγνώστῳ θεῷ». Αὐτὸς πρὸς δημιουργεῖ τὸν κόσμον τὸν ὅλον καὶ τὸν ἄδραστον. Εἶν' αὐτὸς πρὸς δίνει «τοῖς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα». Εἶν' αὐτὸς πρὸς ζῇ μέσα σὺν τῆς αἰωνιότητος καὶ τῆς ἀθανασίας, μέσα σὺν ὁποῖα μᾶς προσορίζει κι' ἐμᾶς νὰ ζήσωμεν αἰῶνα εὐτυχισμένοι.

Τὸν εἰρωνεύονταν μερικοὶ, ἄλλοι τοῦσαν πρὸς θὰ τὸν ξανακούσουν κι' ἄλλοι. Μὰ βρέθηκαν κι' οἱ ἐκλεκτοὶ ψυχῆς, οἱ πρωτοπόροι, πρὸς μέσα τοὺς τὸ κήρυγμα. Τοῦ βοήθη τὴν υποδοχὴν πρὸς αὐτοῦ. Ἡ πρώτη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἰδρύθηκε ἐτοῖς στὰς Ἀθῆνας. Σιγὰ-σιγὰ μὰ σταθερὰ ὁ ἑλληνισμὸς ἀγκάλιαζε τὸν Χριστιανισμόν, γιὰ ν' ἀποθῇ μὲ τὸν καιρὸ ὁ θερμότερος σύμμαχος κι' ὑποστηρικτὴς του.

Α. Ι. Γκιιάλας

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ

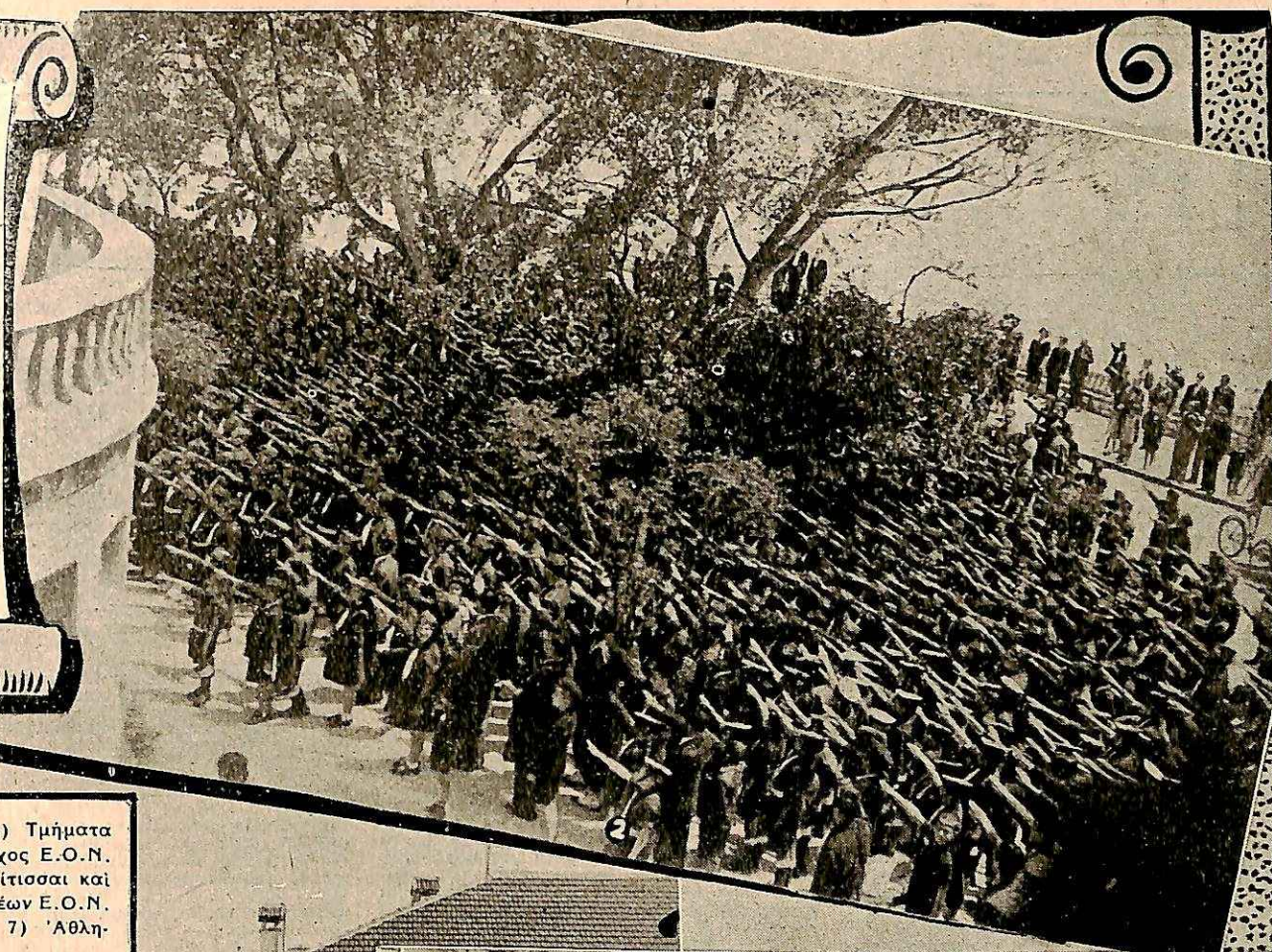
ΥΜΝΟ Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

1199

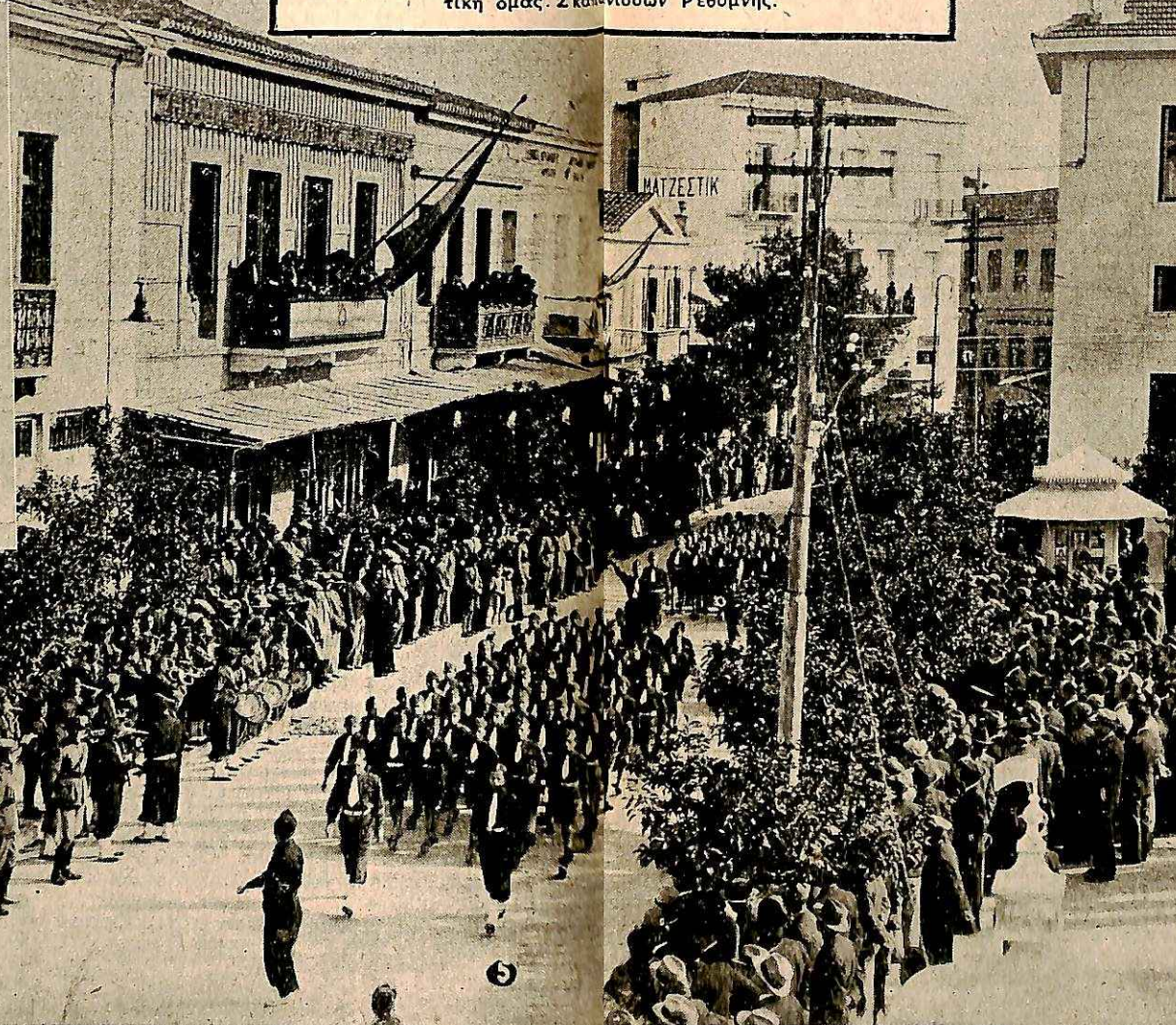

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΥΕΩΣ

Εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. οἱ ἡγήτορες
δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὸ
πῶς θὰ ἀνυψώσουν μεμονωμέ-
νως ἕνα μικρὸ ποσοστὸ Φαλαγγι-
τῶν ἢ Φαλαγγιτισσῶν, Σκα-
πανέων ἢ Σκαπανισσῶν. Πρέπει
νὰ φροντίζουν πῶς θὰ ἀνυψώ-
σουν ἠθικά, πνευματικά, ἐθνικά
τὶς μεγάλες μᾶζες ποὺ ἀποτε-
λοῦν σήμερὰ τὴν Ὀργάνωσι.

1) Παρέλασις Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων Σύρου. 2) Τμήματα
Ε.Ο.Ν. Κερκύρας εἰς μίαν συγκέντρωσιν. 3) Ὁ 1 Λόχος Ε.Ο.Ν.
Λαγκαδᾶ ὑστέρᾳ ἀπὸ μίαν δεξιόφυτον. 4) Φαλαγγίτισσαι καὶ
Σκαπάνισσαι Σαππῶν Ροδόης. 5) Παρέλασις Σκαπανέων Ε.Ο.Ν.
Πύργου. 6) Χορωδία Ε.Ο.Ν. θηλέων Ἀργοστολίου. 7) Ἀθλη-
τικὴ ὁμάς. Σκαπανισσῶν Ρεθύμνης.

* ΗΣΥΧΙΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ *

«Η ήσυχία και η ειρήνη είναι αγαθά τα οποία δεν θα μάς δώσουν οι άλλοι, αλλά τα οποία πρέπει ήμεις να κατακτώμεν κάθε στιγμήν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο Κορίτσι,

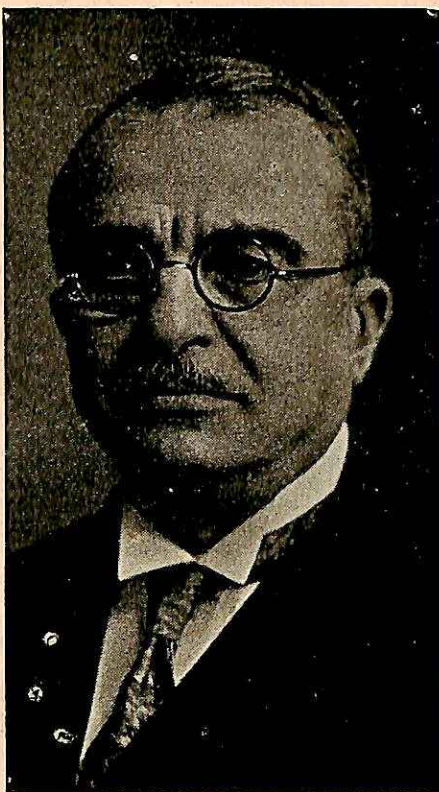
Αγαπητή μου Φαλαγγίτισσα,

Το κάθε τι στον κόσμο χρειάζεται να είναι ήσυχο για να επιδοθῇ σὲ ἔργα δημιουργικά. Καὶ τὸ πιὸ ἐλάχιστο στὴ φύσι, τὸ φυτὸ, τὸ ψάρι, τὸ πουλί, ζητᾷ τὴ γαλήνη γιὰ νὰ φτιάξῃ τὸν κόσμο του. Ὑπάρχουν φυτὰ, πού φθίνουν καὶ μαραίνονται, ὅταν τοὺς ἀλλάζεται κά-θε τόσο ἡ θέσι, ψάρια, πού ξεκινᾶν ἕνα μεγάλο ταξίδι ἀπὸ τὴς θάλασσες στοὺς ποταμούς γιὰ νὰ βροῦνε τὸ ἴ-συχο μέρος, πού θὰ συνεχίσουν τὴν ζωϊκὴ τους ὑπόστασι. Πουλιὰ, πού μέ-ρες ζητοῦν ἀκούραστα τὴ γωνιά πού θὰ στήσουν τὴν οἰκογενειακὴ τους εὐ-τυχία. Ἀφοῦ λοιπὸν ὅλα αὐτὰ τὰ μι-κρὰ πλάσματάκια ζητοῦν τὴν ἡσυχία γιὰ νὰ ἐπιδοθοῦν στὸν ἀπὸ τὴ φύσι προωρισμένο τους σκοπὸ, πὼς θὰ ἦ-τανε δυνατό γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ συ-νέβαινε ἄλλιως; Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μιὰ τόσο λεπτὴ μηχανή, πού χρειάζε-ται πολὺ περισσότερη γαλήνη γιὰ νὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ νὰ δημιουργήσῃ. Οἱ ἀνεπτυγμένες του αἰσθήσεις, τὰ τόσα του συναισθήματα, τὰ λεπτεπίλεπτα νεῦρα του, οἱ ψυχικὲς του καταστάσεις κυμαίνονται ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν κόσμο καὶ τὰ συμβῆντα του.

Ὅταν σὲ μιὰ οἰκογένεια, πού ἀπο-τέλεσε τὸ πρῶτο τῆς κοινωνίας κύττα-ρο, δὲν ὑπάρχει ἡσυχία καὶ γαλήνη, εἶναι βέβαιο πὼς τὸ μικρὸ αὐτὸ σύν-ολο δὲν θὰ ἀποθῇ ποτὲ δημιουργικόν. Κι' ἂν ἀνάμεσα στὰ πρόσωπα τῆς οἰ-κογενείας αὐτῆς βοεθῇ ἕνα μέλος τῆς με δυνάμι. Πάλι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θὰ τσακισθῇ καὶ θὰ χαθῇ μέσα στὸ σά-λο καὶ τὴς ἀντιθέσεις, πού δέρνουν τὴν οἰκογένεια αὐτή.

Ὅπως στὰ ἄτομα, ἔτσι καὶ στοὺς λαούς. Γιατὶ τὸ ἄτομο μ' ὅλα ἐκεῖνα πού τὸ κινεῖ, τὸ συγκινεῖ καὶ τὸ περιβάλλουν, με τὸν ἐσωτερικὸν του κόσμον καὶ με τὰ γύρω του εἶναι μιὰ μικρογραφία τοῦ λαοῦ του. Εἶναι μιὰ σταγόνα στὸ νερὸ ἑνὸς ποτηριοῦ. Οἱ ἴδιες ιδιότητες καὶ ποιότητες σὲ ἐλά-χιστο σχῆμα. Ἐνῆς λαὸς λοιπὸν πού δὲν μπορεῖ νὰ βρῇ τὴν ἡσυχία καὶ τὴ γαλήνη εἶναι μοιραῖο του μὴ μὲσα νὰ τσακισθῇ. Γιατὶ καὶ τὸ πιὸ δυνατόν σκα-ρί, τὸ πιὸ καλασποματωμένο καὶ γερο-δεμένο καρᾶνι, ὅταν γιὰ πολὺν καιρὸ βρῶσκειται μέσα στὴ φουροτοῦνα, θ' ἀρ-χίσουν οἱ σκαρμιοὶ τοῦ νὰ χαλασώνουν καὶ μιὰ μέρα θὰ ἀφεθῇ στὴ λύσσα τῶν

κυμάτων πλέοντας πρὸς τὸ χαμό του. Ἡ ἱστορία ἀπὸ τότες πού μᾶς ἱστο-ρεῖ τὴς τύχες τῶν λαῶν μᾶς μιλεῖ με καθαρὴ γλῶσσα γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Εἶναι ἕνας φυσικὸς νόμος ἀκατάλυτος. πού ἐργάζεται με συνέπεια καὶ χωρὶς ἐξαιρέσεις, ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς πιὸ δυναμικοὺς λαούς. Ἐσωτερικὲς τρικυ-μίες, ἐμφύλιες ἐρίδες, ἀσκοπες καὶ ἰδιοτελεῖς ἐπαναστάσεις, μίση καὶ φθό-νοι κατέρριψαν καὶ ἐξέσκισαν αἰώνων πολιτισμούς καὶ δυνατοὺς λαούς. Ἐ-τσι, σιγὰ-σιγὰ χάθηκε πρῶτα ἡ ψυ-χικὴ τους γαλήνη, θόλωσε ἡ εὐθύτητα

σώματος, χαρίζοντας μ' αὐτὸν τὸν τρό-πο στὴν ψυχὴ τῆς φυλῆς πάλι τὴ δυνα-μικότητα καὶ τὴν εὐρωστία της. Μ' αὐ-τὸν τὸν τρόπο, σὺν Προφήτης καὶ σὺν Ὁραματιστῆς, τὴν ἐτοίμασε γιὰ τὴ με-γάλη τρικυμία, πού σήμερα βοῖζει γύ-ρω μας, σ' ὅλον τὸν κόσμον. Κι' ἐνῶ συγκρούονται λαοὶ κολοσσοὶ καὶ ἡ χλαλὴ φτάνει ὡς τὴ δική μας χώρα, στέκει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ψυχραῖμος καὶ ἡσυχος ἀναμένοντας με ἡρεμία τὰ γινόμενα. Ἡ ἡρεμία του αὐτὴ ἐκδηλώ-νεται σ' ὅλες τὴς κινήσεις καὶ τὴς πρά-ξεις του. Εἶναι καὶ μένουν μέσα στὸ γύρω ἀνεμοστρόβιλο, δημιουργικὲς. Ἐκτελεῖ ἔργα, θέτει βάσεις στὴν παι-δεία, ἰδρύει κοινωνικὰ ἰδρύματα, συ-νιστᾷ ἀγῶνας ἀθλητικὸς καὶ καλλι-τεχνικοὺς. Ἡ ἡρεμία αὐτὴ καὶ ἡ γα-λήνη ἔχουν τὴν ἀρχὴ τους καὶ τὴ νε-ροφλέβα τους στὴν ἱερὴ πηγὴ, τὴν πλούσια, τῆς ἡρεμίας τοῦ Ἀρχηγοῦ μας. Ἀπὸ κεῖ ἄς τροφοδοτῆται εἰς τὸ μέλλον, ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, ἡ δική μας γαλήνη καὶ ἡσυχία. Ἀς ξέρουμε πάντοτε πὼς ἡ τύχη μας, ἡ τύχη τῶν παιδιῶν μας καὶ τοῦ λαοῦ μας εἶναι βαλμένη σὲ γερά καὶ στοργικὰ χέρια. Ἀς ξέρουμε ὅτι ὁ λαὸς μας σήμερα εἶναι σεβαστὸς στοὺς γύρω. Κι' αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ τὴς διαβεβαιώσεις ξένων ἀρχηγῶν γιὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώ-ρας μας.

Ἡ ἡσυχία καὶ ἡ εἰρήνη φωλιάζει σήμερα μέσα στὴς ψυχές μας, ἔστω κι' ἂν μουγκρίζῃ γύρω ὁ καταλύτης Ἀρ-ρης. Εἶναι μιὰ ἡσυχία πού, ὅπως λέγει Ἐκεῖνος, δὲν μᾶς τὴν δίνουν οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ τὴν ἔχουμε κατακτήσει με ἀσκη-σι καὶ ἐπιμονὴ καὶ τὴν κατακτοῦμε κάθε στιγμή. Με τέτοια ψυχικὴ ἡ-συχία μπορούμε νὰ βαδίσουμε περήφανα ἐνάντια καὶ στὸν πιὸ δυνατό ἀνεμο, χωρὶς φόβο νὰ μᾶς ρίξῃ.

Ἐμεῖς οἱ γυναῖκες, με τὸ λεπτὸ συν-αισθηματικὸ μας προαισθημα καὶ τὸ ἀλάνθαστό μας ἐνστικτο, διαισθανόμα-στε ὅτι ἡ ζωὴ τῶν παιδιῶν μας, ἡ εὐ-ημερία τοῦ λαοῦ μας καὶ ἡ περηφά-νεια τῆς φυλῆς μας εἶναι ἀποθεμένα σὲ καλὰ χέρια. Σὰν σὲ κιβωτὸ τοῦ Νῶε θὰ περάσουν τὰ ὕψιστα αὐτὰ ἀ-γαθὰ μας γιὰ νὰ φθάσουν μιὰ μέρα ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν φοβερὸ κατακλυσμὸν γερά καὶ ἀβλαβῇ στὸ Ἀραράτ τῆς σωτηρίας. Καὶ τότε ἕνα περιστέρι με τὸ κλωνί τῆς ἐλπίδος στὸ ράμφος του, θὰ καθίσῃ ἴσως σὲ ἕνα κιονόκρανο τοῦ Παρθενῶνα γιὰ νὰ συμβολίσῃ ἀπὸ κεῖ τὴν ἀπαογὴ μιᾶς νέας πολιτιστικῆς περιόδου, τόσο μεγάλης καὶ τόσο ἀπο-λύτως ὁραίας, ὅπως ἐκείνης πού χνά-ει τὴς ἀπόμεινε τὸ μοναδικὸ αὐτὸ καλ-λιτέχνημα, δεῖνμα τῆς ἑλληνικῆς ψυ-χῆς γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.

Σ. Καραϊσκάκης

* ΑΓΕΡΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ ΟΙ ΖΩΟΔΟΤΕΣ *

Σὲ παλῆς ἐποχὲς συνέβαινε νὰ θεω-ρῆται καθ' αὐτὸ ἀμαρτία καὶ ἀνωμα-λία, ὅταν λάχαινε νὰ ζητοῦν τὰ παι-διὰ ἐλεύθερη κίνησι στὸν ἀγέρα καὶ στὸν ἥλιο. Με φόβο καὶ μ' ἀγωνία ἔ-τρεχαν οἱ μητέρες καὶ οἱ δασκάλες ἐξοπίσω τῶν γιὰ νὰ μὴ τοὺς συμβῇ τί-ποτε, καὶ τὰ ζεστά, τὰ μάλλινα σκου-φιά καὶ τὰ μάλλινα σάλια ἔπαιζαν τότε μεγάλο ρόλο.

Ποτὲ δὲν ἦταν, κατὰ τὴ στατιστικὴ, ἡ θνησιμότητα τῶν παιδιῶν τόσο μεγά-λη ὅπως σ' ἐκεῖνα τὰ χρόνια. Μιὰ φι-λάσθενη καὶ ἀρρωστιάριχη γενεὰ ἦ-τανε τότε τὸ ἀποτέλεσμα.

Σήμερα, πού ἡ Πολιτεία μας ἔχει σκοπὸ νὰ ἀναδείξῃ ὑγιεῖς καὶ δυνα-τοὺς ἀνθρώπους ἐξαφανίζονται ἡ ἀ-ναιμία καὶ ὁ ἱκτερος ὅλο καὶ πιὸ πο-λύ. Τὸ νέο πλᾶσμα, τὸ παιδί εἶναι σκληραγωγούμενον, γεμᾶτο ἀντίστασι καὶ θὰ μπορούσε νὰ προσθέσῃ κανεῖς σπαρτιατικόν.

Τίποτε δὲν θὰ ἦτανε βλαθερότερο καὶ πιὸ ἀνάποδο νὰ φροντίζουμε μονα-χὰ γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ τοῦ παιδιοῦ ἐξέλιξι, νὰ παραφορτώνουμε καὶ νὰ κουράζουμε τὸ νέο μυαλὸ με τὸν καταστρεπτικὸ ἐγωϊσμὸ τῶν γονέ-ων, πού θέλουν νὰ φέρουν στὸν κόσμο μόνο «πρότυπα πνευματικὰ παιδιὰ». Αὐτὰ μὲνουν γιὰ ὅλη τὴ ζωὴ τους δυσ-τυχισμένα πλάσματα, παραφορτωμένα με πνευματικὸ ὀλίκον, βαρημένα ἀπὸ διάφορες βαρεῖες κουραστικὲς καὶ ἀ-νακατευμένες ἰδέες.

Ἐνῆς ἄνθρωπος ὅμως πού ἔρχεται σὲ συχνὴ ἐπαφὴ με τὴ φύσι, πού ἀπὸ μικρὸς μαθαίνει νὰ περιπατεῖ μέσα στὸν ἀγέρα καὶ στὸν κακὸ καιρὸ καὶ

πού μαθαίνει ἔτσι σιγὰ-σιγὰ νὰ μιλᾷ γιὰ ἐπιτυχία μιᾶς πορείας δύσκολης κι' ἐνὸς ἐπικινδύνου ἀνεβάσματος σὲ βουνό, αὐτὸς θὰ ἔχῃ καὶ δύναμι στῆς ζωῆς τὸ δρόμο.

Δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ κοιτάξουμε τοὺς ἀθλητὰς μας. Δροσεροί, γεμᾶτοι ζωὴ καὶ εὐθυμία, κορίτσια καὶ ἀγό-ρια, μᾶς γεμίζουν χαρὰ.

Γι' αὐτὸ εἶναι πολὺ σπουδαῖο νὰ φροντίσουμε καὶ μεῖς γιὰ τὰ παιδιά μας ἀπὸ μικρά. Δὲν πρέπει νὰ μάθουν νὰ κάθονται στοῦ σχολείου τὸ θρανίον μόνον ἢ νὰ χάνουν τὴ μύτη τους στὸ σπῆτι σ' ἕνα βιβλίον.

Τὸ νὰ μάθῃ νὰ ἐργάζεται συστημα-τικὰ καὶ νοήγορα εἶναι πιὸ καλόν, παρὰ νὰ μὲν ὥρες δλόκληρες σκυμμέ-νο πάνω στὰ βιβλία καὶ τὰ χαρτιά, κλειστὸ μέσα στὸ δωμάτιον.

Ὅταν κατοικήτε στὴ μεγαλόπολι πού στενοχωρεῖ καὶ πιέζει τοῦ παιδιοῦ τὴν ψυχὴ καὶ τὴ διάθεσι, μὴν παραμε-λῆτε νὰ τὸ φέροντε συχνὰ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, νὰ τρέξῃ, νὰ ἀμοληθῇ ἐλεύ-θερο, ὡς πού νὰ κουρασθῇ μ' ἐκεῖνη τὴν εὐχάριστη κούρασι, πού κουράζει τοὺς μύς, ἀλλὰ ξεκουράζει τὴν ψυχὴ. Δὲν πειράζει ἂν θὰ γυρίσῃ στὸ σπῆτι με γρασουσιμένες γάμπες καὶ ξεγ-δαρμένα γόνατα.

Φυσικὰ δὲν ὑπάρχει πιά σχολεῖο πού νὰ μὴν προσέχῃ τὴν σωματικὴ ὑγιεινὴ ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ. Σ' αὐτὸ προσετέ-θη τώρα μάλιστα πολὺ ἐνεργὸς καὶ ἡ προσπάθεια τῆς Ε. Ο. Ν., πού δὲν ἀρκεῖται στὴν αὐλὴ τοῦ σχολείου, στὸ παίξιμο καὶ στὴ γυμναστικὴ, ἀλλὰ ὁ-δηγεῖ τὸ παιδί κοντὰ στὴ φύσι. Καὶ

βλέπουμε ἔξω συχνὰ τὰ χαρούμενα καὶ θο-ρουβώδη κοπάδια καὶ μπουλούκια τῶν φλύ-αρων αὐτῶν σπουργιτιῶν νὰ γεμίζουν χαρὰ τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ τὴν ψυ-χὴ μας.

Τὸ βράδυ γυρίζουν στὸ σπῆτι με κουρασμένα κορμιά. Ὅμως τὰ λαμ-περὰ μάτια, τὰ κόκκινα μάγουλα προ-δίδουν στοὺς γονεῖς πόσο ὥραία ἦτανε ἐκεῖ ἔξω! Γι' αὐτὸ μὴν παραμελῆτε καμμιά περίστασι, ὅταν παρουσιάζε-ται, ν' ἀφήνετα τὰ παιδιά σας νὰ πά-ρουν μέρος σὲ μιὰ ἐκδρομὴ, ἔστω κι' ἂν εἶναι ἀκόμῃ μικρά. Μὴν τὰ φοβῇ-σε. Μ' αὐτὸ σας τὸ φόβο τὰ βλάπτε-τε μάλλον, παρὰ τὰ ὠφελεῖτε.

Ἀφήστε τα ν' ἀρχίσουν ἀπὸ μικρὰ με κίνησι καὶ σπῆρι. Τοὺς δίνετε τὸ ὠραιότερο καὶ πολυτιμότερο δῶρο!

Μ' αὐτὸ χαρίζετε στὸ λαὸ σας με-γάλη χαρὰ καὶ μεγάλη δύναμι γιὰ τὸ μέλλον.

Ὅποιος ἀπὸ μικρὸς ἀγαπήσῃ τὸν ἀγέρα καὶ τὸν ἥλιο, θὰ χρειασθῇ ἀρ-γότερα πολὺ λίγο ἢ καθόλου τοὺς γιατρούς.

ΚΕΡΑΣΙΑ ΚΑΙ ΒΥΣΙΝΑ ΖΕΛΕ

Βράζουμε 100 δράμια βύσινα καὶ 100 δρ. κέρασια, ἀφοῦ βγά-λωμε τὰ κουκούτσια, με 100 δρ. νερό, με 100 δρ. ζάχαρι ἢ πιό-τερη ἂν εἶναι πολὺ ξυνὰ τὰ βύ-σινα, καὶ λίγο λεμόνι. Ἡ μᾶζα πρέπει νὰ εἶναι κάπως πηχτή. Τὴν τραθεύουμε ἀπὸ τὴ φωτιά.

Κατόπιν λιώνουμε 10-13 φύλ-λα ζελατίνης ἁπλῆς κι' ἕνα κόκκινης μέσας σὲ λίγη μᾶζα καὶ ὅταν διαλυθῇ τὴ ρίχνουμε σ' ὁ-λόκληρη τὴν ποσότητα. Προσε-χете νὰ εἶναι διαλυμένη καλὰ ἡ ζελατίνη — εἶναι ἰδιαίτερη γιὰ γλυκίσματα καὶ τὴν βρίσκετε στὰ καλὰ ἐξωδιμοπωλεῖα ἢ καὶ στὰ φαρμακεία — περάστε τὴν προ-τιμότερα ἀπὸ τὸ τρυπητό.

Ἀφήστε τὸ ζελε νὰ κρυώσῃ λίγο καὶ χύστε τὸν σὲ κουπά-κια τοῦ τσαγιοῦ ἢ σ' ἐπὶ τοῦτο φόρμες ἀφοῦ τὴς ξεπλύνετε με νε-ρὸ κρύον, ἔτσι ἔχετε ὥραϊες με-ρίδες.

Τοποθετήσετέ τις 1-2 ὥρες στὸ ψυγεῖο καὶ ὅταν θέλετε νὰ τις σερβίρετε ἀναποδογυρίσετέ τις σὲ πιάτο τοῦ φρουτοῦ. Προσφέρε-τε τὸ ὥραϊο αὐτὸ δροσιτικόν γλυκίσμα με κρύον νερό βανίλιας, δηλαδὴ γάλα, λίγο πατατάλευ-

ρο καὶ βανίλια κατάλληλα βρα-σμένα καὶ παγωμένα.

Κι' ἄλλους μὴλῃσαμε γιὰ τὸ ζυμὸ βανίλιας.

ΜΠΑΛΩΜΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΟ

Τὸ μπάλωμα αὐτὸ τὸ χρησι-μοποιοῦμεν σὲ ὁφάσματα ριγῆ ἢ καρῶ, στὰ ὅποια ἂν προσπαθῇ-σῶμε νὰ συνταυτίσωμε τὴς γραμ-μές, δὲν φαίνεται καθόλου τὸ μέ-ρος πού εἶναι μπαλωμένο. Γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτὴ ἀκολουθοῦμε τὴν ἑξῆς σειρά:

1ον) Με τὴ βοήθεια τῶν γραμ-μῶν τοῦ ὁφάσματος ἀφαιροῦμε τὸ ἐφαρμένο μέρος, σχηματίζου-τας μιὰ τρύπα σχήματος ὀρθο-γώνιου.

2ον) Στὴς 4 γωνίες τοῦ ἀνοι-γματος αὐτοῦ πατοῦμε 4 μικρὰς λοξὲς ψαλίδιες, γυρίζομε τὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐλεύθερα ἄ-κρα τοῦ ἀνοιγματος 0,5 ἕως 1 ἐκ. πρὸς τὴν ἀνάποδιν καὶ τὰ τρυπώμε, προσέχοντας καὶ τὰ τρύματα τῶν γωνιῶν, οἱ ὁποῖες μπορεῖ νὰ ξεφτῇσιν στὸ μέρος πού ἔχουν πατήσῃ οἱ λοξὲς ψαλ-ίδιες. (Μὲ τὸ γύρισμα τῶν ἀκρῶν τὸ ἀνοιγμα μᾶς βέβαια γίνεται μεγαλύτερον).

3ον) Τοποθετοῦμε τὸ κομμάτι πού θὰ χρησιμοποιήσῃ γιὰ μπά-λωμα πάνω στὴν τρύπα, προσε-χοντας ὥστε οἱ γραμμὲς τοῦ ὁ-φάσματος νὰ συνταυτισθοῦν. Τὸ κόδομε μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν τρυ-

πα, γυρίζομε καὶ τρυπώμε τὰ ἐλεύθερα ἄκρα τοῦ πρὸς τὴν ἀ-νάποδιν καὶ ἀπὸ τὴς 4 πλευρῆς (πρέπει τὸ μπάλωμα ἔτσι τακτο-ποιημένο νὰ ἔρχεται ἴσα-ἴσα με τὴν τρύπα τοῦ ἐφαρμένου ὁφά-σματος, πού εἴχαμε ἐτοιμάσει προηγουμένως).

4ον) Βάζομε τὴν καλὴ τοῦ μπαλωματος μετὰ τὴν καλὴ τοῦ ὁ-φάσματος, οὕτως ὥστε τὰ τσακι-σμένα ἄκρα τοὺς νὰ εὐρίσκων-ται στὸ αὐτὸ ὕψος καὶ τρυπώ-νομε πρῶτα τὴ μιὰ πλευρὰ (προ-σέχοντας νὰ συμπίπτουν οἱ γραμ-μές τοῦ ὁφάσματος καὶ τοῦ μπα-λωματος), τὴν ὁποία ράβομε με βελόνη ὀβλίαν (ὅπως ράβομε συνήθως τὴς ραφὲς τῶν σινδων-ιῶν). Ὅταν τελειώσῃ ἡ μιὰ πλευρὰ τὴν ξετρυπώνομε καὶ τρυ-πώνομε τὴν δευτέρην, τὴν ὁποία ράβομε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο. Πρέπει νὰ προσέχωμε τὴ γωνία νὰ ραφτῇ στερεὰ καὶ κανονικὰ γιὰ νὰ μὴ χαλᾷ τὸ σχῆμα τοῦ μπαλωματος. Με τὴ σειρά τοὺς τελειώνουν καὶ οἱ ἄλλες δύο.

Στὸ τέλος καρικώνομε ἀπὸ τὴν ἀνάποδιν τὰ ἐλεύθερα ἄκρα τῶν ραφῶν, διὰ νὰ μὴ ξεφτοῦν καὶ τὸ μπάλωμά μας εἶναι ἕτοιμο.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ

Ήταν μία φορά κι' έναν καιρό μία βασίλισσα που δεν έκανε παιδιά. Πήγε λοιπόν ένας Όθρρος και της λέει: — Νά! πάρε τουτό το μήλο, να το φας, και θα κάνης παιδιά.

Σάν πήρε εκείνη το μήλο, το καθάρισε και τ'όφανε, και πέταξε τις φλούδες, ξάφαγε μία φοράδα που είχαν, και γέννησε ένα θυμωφό πουλάρι. Με τον καιρό η βασίλισσα γέννησε παιδί. Κι' όταν έγινε δώδεκα χρονών, το στείλαν στο σχολείο και μάθαινε την πολυμική. Το παιδί είχε τη συνήθεια όταν γύριζε στο σπίτι, να ρίχνει το ακόντιο. Και μία μέρα η βασίλισσα λέει του Όθρρου: — Πώς θα κάνουμε να σκοτώσουμε το παιδί, κι' έτσι να μείνουμε πιά ελεύθεροι;

— Νά του βάλουμε φαρμάκι στο ψωμί, είπε ο Όθρρος, τώρα που θάρρη να φάη.

Το παιδί, εὐθὺς καθὼς ἦρθε ἀπ' τὸ σχολεῖο, ἔρριξε τὸ ἀκόντιο, καὶ πῆγε ἴσα στὸ παγνί. Μπαίνοντας μέσα, βρῆκε τὸ πουλάρι ποὺ κόβονταν ἀπὸ τὰ κλάματα, καὶ τοῦ λέει τὸ παιδί: Τί κλαῖς;

— Αὐτὸ κι' αὐτό, τοῦ λέει τὸ πουλάρι, ἀκούσα τὸν Όθρρο νὰ λέη τῆς μάνας σου νὰ σὲ σκοτώσουν, καὶ σοῦβαν φαρμάκι στὸ ψωμί καὶ νὰ μὴ φᾶς μόν' νὰ τῆς πῆς: Δὲν τρώω μὲν εἶπε ὁ δάσκαλος νὰ μὴ φάω, γιὰτὶ δὲν ἤξερα τὸ μάθημά μου.

— Ἐλα νὰ φᾶς — τοῦ λέει ἡ μητέρα του — κι' ἐγὼ καὶ πῶ τοῦ δασκάλου νὰ μὴ σὲ μαλώσῃ.

— Όχι, δὲν τρώω, λέει τὸ παιδί, καὶ φεύγει καὶ πηγαίνει πάλι στὸ σχολεῖο.

Μὰ κείνοι, σάν δὲν μπόρεσαν νὰ κάνουν τὸ σκοπὸ τους, σκέφθηκαν τὸ βράδι νὰ τοῦ βάλουν στὸ κρασί φαρμάκι. Τὸ παιδί σάν γύρισε τὸ βράδι ἀπ' τὸ σχολεῖο πᾶει ἴσια στὸ πουλάρι, κι' ἐκεῖνο τοῦ λέει, πάλι, κλαίνοντας: Σοῦβαν φαρμάκι στὸ κρασί, καὶ νὰ μὴν τὸ πῆς.

Πηγαίνει τὸ βράδι τὸ παιδί, καὶ τοῦ λέει: Νά! πιὲ κρασί!

— Όχι, δὲν πίνω, τοὺς λέει αὐτό, γιὰτὶ ὅποιος πίνει κρασί δὲ μαθαίνει τὸ μάθημά του.

Τότες λέει ὁ Όθρρος τῆς βασίλισσας: Νά τοῦ βάλουμε στὸ στρώμα βελόνια φαρμακερά, κι' ὅταν πάη νὰ κοιμηθῇ νὰ τοῦ μπουὺν τὰ βελόνια καὶ νὰ πεθάνῃ.

Ήρθε πάλι τὸ παιδί καὶ πῆγε στὸ πουλάρι. Κι' ἐκεῖνο τοῦ λέει πάλι κλαίνοντας: Σοῦβαν βελόνια φαρμακερά στὸ στρώμα καὶ νὰ μὴν κοιμηθῆς ἐκεῖ.

Πῆγε τὸ βράδι τὸ παιδί, κι' ἀφοῦ ἔφαγε, τοῦ λέει ἡ μάνα του: Ἐλα νὰ πέσουμε νὰ κοιμηθοῦμε.

— Ἐγὼ, τῆς λέει τὸ παιδί, δὲν κοιμοῦμαι ἐδῶ, μόν' θὰ πάω ἔξω, γιὰ νὰ μάθω ἀπὸ τώρα πῶς κοιμούνται αὐτοὶ ποὺ ταξιδεύουν.

Καὶ πῆγε καὶ κοιμήθηκε ἔξω, ὥστε καὶ τοῦτο τὸ σχέδιο τῆς βασίλισσας καὶ τοῦ Όθρρου δὲν πέτυχε.

Ήρθε, κάποτε, εἰδησι, πὼς ὁ βα-

σιλιάς γυρίζει ἀπὸ τὸν πόλεμο ποὺ εἶχε πᾶει. Σάν τᾶκουσε ἡ βασίλισσα, ἄρχισε νὰ κάνῃ τὴν ἄρρωστη. Κι' ἔφερε ὁ βασιλιάς γιατροὺς νὰ τὴν γιάτρουν, καὶ κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τὴν γιάτρῃ. Τότες ἔρχεται κι' ὁ Όθρρος καὶ λέει τοῦ βασιλιά: Εγὼ τὴν γιάτρεω, χρειάζεται ὅμως ἓνα γαιτρικό, ποὺ δὲν τ' ἀφίνει ἡ ἀφεντιά σου.

— Ποιὸ εἶν' αὐτό; τοῦ λέει ὁ βασιλιάς, πές το, μὴ φοβάσαι!

Καὶ τότε τοῦ λέει ὁ Όθρρος: Καλλίτερο ἀγαπᾷς τὴν βασίλισσα ἢ τὸ παιδί;

— Καὶ τοὺς δυὸ! εἶπε ὁ βασιλιάς.

— Όχι, λέει ὁ Όθρρος, καλλίτερο ἀγαπᾷς νὰ πεθάνῃ ἡ βασίλισσα ἢ τὸ παιδί;

— Καλλίτερα τὸ παιδί, εἶπε ὁ βασιλιάς, παρὰ τὴν βασίλισσα, γιὰτὶ παιδιὰ κάνουνε κι' ἄλλα.

Κι' ἔτσι ἀπεφάσισαν νὰ σκοτώσουν τὸ παιδί. Καὶ καθὼς ἦρθε τὸ παιδί ἀπ' τὸ σχολεῖο, πῆγε πάλι στὸ ζῶο, καὶ τὸ βρῆκε ποὺ ἔκλαιγε καὶ θηρηοῦσε. Καὶ τοῦ λέει: Τί κλαῖς;

— Θὰ σὲ σκοτώσουν, τοῦ λέει τὸ πουλάρι.

— Σώπα, μὴ φοβάσαι, δὲ μὲ σκοτώουν.

Καὶ πηγαίνει πάνω στὸ βασιλιά. Κι' ὁ βασιλιάς τὸ φίλησε καὶ τοῦ εἶπε: Καλὸ εἶσαι, μάτια μου! μόν' θὰ σὲ σφάξουν.

— Γιατὶ θὰ μὲ σφάξουν; εἶπε τὸ παιδί.

— Γιὰ τὴ μάνα σου, γιὰ νὰ γίνῃ καλὰ ἡ μάνα σου, τοῦ λέει ὁ βασιλιάς.

— Ἀς μὲ σφάξουν γιὰ τὴ μάνα μου, εἶπε, μὰ θέλω πρῶτα νὰ μοῦ φτιάξῃς μιά φορεσιά ποὺ νὰ ἔχῃ τὸν οὐρανὸ μὲ τᾶστρα, μιά ἄλλη ποὺ νὰ ἔχῃ τὴν ἀνοιξὶ μὲ τὰ λουλούδια, καὶ μιά τρίτη ποὺ νὰ ἔχῃ τὴ θάλασσα μὲ τὰ κύματα, καὶ ἀφοῦ τὶς φορέσω, καὶ φέρω γύρα

τὸ παλάτι τρεῖς φορές, ὕστερα νὰ μὲ σφάξετε, γιὰ νὰ πάω εὐχαριστημένους στὸν ἄλλο κόσμo.

Κι' ἀμέσως ὁ βασιλιάς πρόσταξε κι' ἔγιναν ὅλα, ὅπως τᾶβеле τὸ παιδί. Καὶ τότες τὸ παιδί ντύθηκε τὸν οὐρανὸ μὲ τᾶστρα, κι' ἔφερε τὸ παλάτι γύρα, καὶ λέει τοῦ βασιλιά: Καλὸς εἶμαι ἀφέντη; — Καλὸς εἶσαι, μάτια μου, μόνον ποὺ θὰ σὲ σφάξουν.

Ὑστερα τᾶβγαλε αὐτὰ καὶ τᾶβαλε στὸ διασκήκι καὶ ντύθηκε τὴν ἀνοιξὶ μὲ τὰ λουλούδια, κι' ἔφερε τὸ παλάτι γύρα, καὶ λέει πάλι τοῦ βασιλιά: Καλὸς εἶμαι ἀφέντη;

— Καλὸς εἶσαι, μάτια μου, μόνον ποὺ θὰ σὲ σφάξουν.

Τότες ντύθηκε τὴ θάλασσα μὲ τὰ κύματα, — τὴν τρίτη φορεσιά, — καὶ λέει τοῦ πατέρα του: Καλὸς εἶμαι τώρα; — Καλὸς εἶσαι, μάτια μου, μόνον ποὺ θὰ σὲ σφάξουν.

Ἐπειτα τοῦ λέει τὸ παιδί: Ἐχετε γεία, κι' ὅπου μὲ βρῆτε νὰ μὲ σφάξετε!

Κι' ἔγινε ἄφαντο ἀπ' ἐκεῖ, καὶ πῆγε σ' ἓναν ἔρημο τόπο, κι' ἐκεῖ ξεντύθηκε τὰ καλὰ φορέματα καὶ τᾶβαλε στὸ διασκήκι, καὶ φόρεσε παλιοφορέματα, κι' ἀκόμη πῆρε μιά τρίχα ἀπ' τὴν οὐρὰ τοῦ πουλαριοῦ καὶ τοῦ λέει: Ἐσὺ κάτσε ἐδῶ, κι' ὅταν ἀνάψω τὴν τρίχα, εὐθὺς νὰ βρεθῇς ἐκεῖ ποὺ θὰ σοῦ πῶ.

— Καλὰ — τοῦ λέει τὸ ζῶο — καὶ τὸ παιδί ἔφυγε ντυμένo τὸν οὐρανὸ μὲ τᾶστρα, κι' ἀποπᾶνω εἶχε παλιοφορέματα, καὶ σὲ κεφάλι του ἔβαλε ἓνα ρετινοτόμαρο, καὶ πῆγε σὲ μιά πολιτεία, καὶ κάθισε κάτω ἀπ' τὰ βασιλικὰ παλάτια, καὶ πάνω στὰ παράθυρα, ἦταν ἡ μικρότερη κόρη τοῦ βασιλιά. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχε ἀπὸ τὸ δρόμο ἰδρώσει, ἀνοιξε λίγο τὰ στήθια του, καὶ τότε βλέπει ἡ βασίλοπούλα τὸν οὐρανὸ μὲ τᾶστρα, καὶ κατάλαβε πὼς ἦταν βασιλοπούλο.

Ἐτυχε τότες ὁ βασιλιάς αὐτοῦ τοῦ παλατιοῦ νὰ στείλῃ τὴν μεγαλύτερη κόρη του νὰ τοῦ κόψῃ ἓνα πεπόνι. Καὶ πῆγε αὐτὴ καὶ τοῦφερε ἓνα παραγινωμένο τόσο ποὺ δὲν τραγότανε.

— Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ μοῦ ἔφερες; τῆς λέει ὁ βασιλιάς.

— Ἐτοί κι' ἐγὼ ὠρίμασα, τοῦ λέει αὐτὴ, καὶ θέλω νὰ μὲ παντρεύῃς.

— Σώπα, τῆς λέει ὁ βασιλιάς, τ' εἶν' αὐτὰ ποὺ λές; καὶ τὴν ἔθρισε. Δὲν ντρέπεσαι; τῆς λέει.

Ὑστερα φώναξε τὴ μεσαία κόρη του, καὶ τοῦφερε κι' αὐτὴ τὸ ἴδιο σάν τὴν ἄλλη, καὶ τοῦ εἶπε τὰ ἴδια κι' αὐτὴ. Τὴν ἔθρισε ὁ βασιλιάς καὶ φώναξε τὴν μικρότερη. Αὐτὴ πῆγε καὶ διᾶλεξε ἓνα καλὸ πεπόνι ποὺ ἄρεσε στὸ βασιλιά, καὶ τῆς λέει: Ἐ, τοῦτο μάλιστα, εἶναι σὺν καιρὸ τοῦ!

— Κι' ἐγὼ, ἀφέντη, εἶπε ἐκείνη.

Τότες ἀπ' τὴ χαρὰ του λέει ὁ βασιλιάς: Θὰ σᾶς παντρεύω ὅλες. Καὶ πρόσταξε, νὰ περάσῃ ὁλος ὁ κόσμος ἀπὸ κάτω ἀπ' τὰ παράθυρά του, κι' ὅποιον θελήσῃ ἡ κάθε μιά του θυγατέρα, ἄς τὸν βαρέσῃ μ' ἓνα χρυσόμυλο. Κι' εὐθὺς διᾶθηκε ὁλος ὁ λαός,

Καὶ κείνη πῆρε κείνον ποὺ φοροῦσε τὸ ρετινοτόμαρο.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΗΣ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ

σχέσιν μετὰ τὸ ἀκτινεργὸν στοιχείον ῥαδιόν.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ

Η ἐκκλησία τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Λίβερπουλ, ἡ ὁποία τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγ. Νικολάου, ἐπερατώθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 1869 δι' ἐρανῶν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἑλλήνων.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ ὁποῖος ἐστοίχισε 14.000 λίρας, καὶ εἶναι ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἐρνέστου Σάμπερ, μέλους τοῦ Βασιλικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Βρετανῶν Ἀρχιτεκτόνων, ἐγένοντο τὴν 16 Ἰανουαρίου 1870.

Εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαίνιων ἐχοροστάτησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σύρου καὶ Τήνου Λυκούργος, ἐπὶ τούτῳ προσκλήθεις ἐκ Ἀγγλίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐκκλησία τοῦ Λίβερπουλ οὐκοδομήθη κατ' ἀπομίμησιν βυζαντινῆς ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 5ου αἰῶνος, ἡ ὁποία θεωρεῖται μοναδικὴ διὰ τὸ ἰδιόρρυθμόν της καὶ τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν.

ΠΟΘΕΝ Η ΛΕΞΙΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

Πολλοὶ νομίζουν ὅτι τὸ ὄργανον μὲ τὸ ὁποῖον ἀκούομε τὴν ἀνθρωπίνην φωνὴν ἢ τὴν μουσικὴν ἀπὸ μακρινῆς μέρους, δηλαδὴ τὸ ραδιόφωνον, πῆρε τὸ ὄνομα αὐτὸ διότι ἔχει ἴσως ῥαδιὸν ἢ μεταδίδει τὴν φωνὴν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ραδίου. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστὸ. Ἡ φωνὴ μεταδίδεται ἀπὸ τοὺς μακρινούς τοὺς μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν ηλεκτρικῶν ἀκτίνων ἢ κυμάτων τὰ ὁποῖα λέγονται καὶ ἐρτζιανὰ κύματα. Ἡ λέξις αὕτη εἰς τὴν γερμανικὴν προφέρεται ράντιους (radius) καὶ ἐξ αὐτοῦ προέκυψεν ἡ λέξις ραδιόφωνον. Ἀκριβέστερον ἂν ἦτο ἐλέγετο ἀκτινὸφῶνον, διότι ἡ φωνὴ μεταδίδεται μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀκτίνων (ἢ ηλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων τοῦ αἰθέρος). Πάντως τὸ ραδιόφωνον δὲν ἔχει καμμίαν

ΝΤΡΕΝΤΙΝΩΤ

Ντρέντιντ εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἡ ὀνομασία τῶν θωρηκτῶν μάχης, τὰ ὁποῖα ἔχουν λοχουρὰν θωρακίσιν καὶ ὀπλισμὸν βαρέων πυροβόλων.

Τὸ πρῶτον θωρηκτὸν τοῦ τύπου αὐτοῦ ἐναυπηγήθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν τῷ 1906 καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἀκαταμάχητος ναυτικὴ μονὰς καὶ δι' αὐτὴ τῆς ἔδωσαν τὴν ὀνομασίαν Ντρέντιντ, ἡ ὁποία σημαίνει ἀφρόδος.

Μετά τὴν ἀνακάλυψιν ὁμοῦ δι' ἀφόρουν νεωτάτου τύπου μηχανικῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ δ. πλων, ὁ τύπος τῶν θωρηκτῶν αὐτῶν πλοίων ἔπαυσε νὰ διακρίνηται κατὰ μέγα μέρος τὴν ὀνομασίαν τοῦ.

ΠΟΙΟΣ ΑΝΕΚΑΛΥΨΕ ΤΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ

Μέχρι σήμερα δὲν εἶναι μετὰ μεγάλῃ βεβαιότητι γνωστὸν τὸ ὄνομα ἐκείνου ποὺ ἀνεκάλυψε τὸ τηλεσκόπιον, τὸ ὄργανον δηλαδὴ ἐκεῖνο

μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ ὁποῖου οἱ ἀστρονόμοι ἐπέτυχαν νὰ μάθουν τὰς ἀπὸ τὰς ἀποστάσεων πρὸς τὸν ἥλιον τῶν ἀστέρων.

Φαίνεται ὁμοῦ ὡς βέβαιον ὅτι τὸ πρῶτον τηλεσκόπιον κατεσκευάσθη εἰς τὴν Ὀλλανδίαν κατὰ τὸ ἔτος 1608. Τὴν πατρότητα τῆς ἀνακάλυψος τὴν διεκδικοῦν δύο κατασκευασταὶ ὀπτικῶν ὀργάνων εἰς τὴν πόλιν Μίντελμπουργκ. Ὁ ἓνας ἐξ αὐτῶν ὀνομάζεται Ἰωάννης Λίππερσαιν καὶ ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦτο Ἕλλην τὴν καταγωγὴν, ἐλέγετο Ζαχαρίας Ἰωαννίδης ἢ Ζάνσεν.

Εἶναι πιθανώτερον ὅτι ὁ Ἰωαννίδης εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ ἀνεκάλυψε τὴν ἰδιότητα τῶν φακῶν τοῦ νὰ μεγαλύνουν τὰ ἀντικείμενα ποὺ εἶναι μακρὰν.

ΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΕΙΑ

Ὅπως εἶναι γνωστὸν, τὸ Κράτος ἀπεφάσισε νὰ ἀποσύρῃ ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν τὰ κέρματα τῶν 10 καὶ 20 δραχμῶν, τὰ ὁποῖα θ' ἀντικατασταθοῦν ἐν καιρῷ μὲν νῆα ἄλλου τύπου, τὰ ὁποῖα ἔχουν παραγγελλῇ εἰς νομισματοκοπεία τῆς Εὐρώπης.

Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν αὐτὴ σημαίνει ὅτι νομισματοκοπεία ἐλαττοῦν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων στήν Ἑλλάδα καὶ ἐκαλῶντο ἀργυροκοπεία ἢ σημαντήρια.

Τὸ ἀρχαιότερον γνωστὸ νομισματοκοπεῖον ὑπῆρξε τὸ ἀργυροκοπεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ἦτο ἰδρυμένον παρὰ τὸν Ναὸν ἐνὸς μυθικοῦ ἥρωος, πιθανῶς τοῦ Θησέως, γνωστὸν κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὀπταίαν ὡς «τεφανήφορον».

Τὰ πρωτόγονα μηχανήματα κοπῆς καὶ σημάσεως τῶν κερμάτων ἔχουν φθάσει σήμερον εἰς τὸ ἀκρον ἄκρον τῆς τελειότητος καὶ τῆς ἀκρίβειας τόσοσιν ὅσον ἀφορὰ τὸ βάρος τῶν νομισμάτων καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς προμικείας τοῦ μεταλλεύματος, ὅσον καὶ διὰ τὴν τελειότητα καὶ καλλιτεχνικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπ' αὐ-

τῶν παραστάσεων καὶ σημάτων.

Ἡ Ἑλλάς, χάρις εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αυγούστου, θὰ ἀποκτήσῃ συντόμως ἰδίον νομισματοκοπεῖον, αἱ ἐργασίαι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ὁποῦ ἤρξαν ἤδη εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἀγ. Παρασκευὴν τῶς κτήμα Περιχάρου.

ΠΟΣΟΝ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΠΑΝΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

Εκτὸς τῶν φιλοτελιστῶν καὶ τῶν ἀρχαιοφίλων, οἱ ὁποῖοι ἐξοδεύουν ὁλοκλήρως περιουσίας διὰ τὸν καταρτισμὸν μιᾶς συλλογῆς γραμματοσήμων ἢ ἐνὸς μικροῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσεῖου, ὑπάρχουν καὶ οἱ διαθεσικὲς τεράστια πολλὰς φορές ποσὰ διὰ νὰ ἀποκτήσουν σπάνια ἀντικείμενα, ποὺ ἔχουν σχέσιν μετὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἱστορίαν μεγάλων ἀνδρῶν.

Τῷ 1816 ἑνας βασιλοπούλος ἠγόρασεν ἀντὶ τοῦ τεραστίου διὰ τὴν ἐκπονήσιν αὐτοῦ τῶν 750 λίρῶν ἓνα δόντι τοῦ Νεώτατος, τὸ ὁποῖον ἐποθεύθησεν εἰς τὸ δακτυλίδι τοῦ ἀντὶ ἀδάμαντος.

Ἄλλως τὸ 1825 ἠγόρασε τὸν προσηχητῆριον τοῦ Βασιλέως Κορόλου τοῦ Α' ἀντὶ 100 γουινέων.

Εἰς τὸ Παρίσι ἐπωλήθη τῷ 1835 ἀντὶ 1920 φράγκων ὁ πῖλος τὸν ὁποῖον ἐφόρει ὁ Μέγας Ναπολεὼν εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι μάχην.

Ἐνας Σουηδὸς ἠγόρασε τὸν ἐλεφαντίνον θρόνον τοῦ Γουσταῖου Β' ἀντὶ 58.000 φράγκων.

Ἡ περούκα τοῦ συγγράφοντος Στέφανου ἐπωλήθη εἰς τὸ Λονδίνον ἀντὶ 200 λίρῶν καὶ ἡ περούκα τοῦ φιλοσόφου Καντὶ ἀντὶ 200 φράγκων, ἡ ράβδος τοῦ ἀντὶ 500 φράγκων, τὸ παλτὸ τοῦ Ρουσσὸ ἀντὶ 950 φράγκων καὶ τὸ ἀργυρὸν ὠρολόγιον τοῦ Ἰδίου ἀντὶ 500 φράγκων.

Φύγε, τῆς λέει ἐκεῖνος, πῆγαν οἱ ἄλλοι καὶ δὲ μπόρεσαν νὰ φέρουν τ' ἀθάνατο νερό, καὶ θὰ τὸ φέρῃ αὐτός;

— Ἀς τ' ἀλείψῃ κι' αὐτός! Τί θὰ πάθῃς, εἶπε αὐτὴ.

— Ἐ, ἄς τ' ἀλείψῃ κι' αὐτός!

Τότες ἦρθε, καὶ καθὼς τ' ἀλείψε πρώτη φορὰ, εἶδε λίγο, σάν τ' ἀλείψε καὶ δευτέρη φορὰ, εἶδε καλλίτερα τ' ἀλείψε καὶ τρίτη φορὰ, καὶ εἶδε καθαρά. Τότες εὐθὺς τὸν ἀγκάλιασε ὁ βασιλιάς καὶ τοῦ εἶπε: Ἐσένα τώρα ἔχω παιδί μου.

Κι' αὐτὸς τοῦ εἶπε: Ἀν θέλῃς νὰ μ' ἔχῃς, νὰ στρώσῃς ἀπ' τὸ παλάτι σου ὡς τὴν καλύβα μου φλουρί, κι' ἐγὼ θὰ καθάλλικέμω νὰρθῶ ἐδῶ.

Κι' εὐθὺς ὁ βασιλιάς ἔστρωσε τὸ σκακί μὲ ροῦχα κι' ἔρριξε ἀπάνω φλουριά, κι' ὁλος ὁ λαὸς βῆκε καὶ περπάτησε. Τότες κι' αὐτὸς ἀναψε τὴν τρίχα, καὶ παρουσιάσθηκε τὸ πουλάρι. Ντύθηκε τὸ πῶ καλλίτερο φόρεμά του, τὴ θάλασσα μὲ τὰ κύματα, καὶ καθάλλικέμω τ' ἄλογό του καὶ πῆγε στὰ βασιλικά παλάτια, καὶ εἶπε στὸ βασιλιά: Παρατήρησε τοὺς γαμπρούς σου πίσω, νὰ ἴδῃς τίς βοῦλλες, ποὺ τοὺς ἔχω σκλάβους καὶ παρατήρησε ὁ βασιλιάς καὶ τοὺς ἐδῶξε κι' ἔζησε ὕστερα καλά.

Ο ΚΗΦΙΣ

«ΚΑΙ ΜΕΙΣ ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ»

Ένας μικρός συναγωνιστής από κάποιο χωριό της Θράκης μου γράφει ένα μεγάλο γράμμα με πολλά νέα. Πρώτα-πρώτα πώς τ'ο σιτάρι που ξεπείραν οι Σκαπανείς στο χωριό του έχει φτάσει ίσα με τ'ο μπόι του, πώς έκαμαν μιά μεγάλη έκδρομη σ'ένα ψηλό βουνό, πώς μιά άλλη φορά πήγαν δώρα στους Άκρίτες γιατί τ'ο χωριό του είναι κοντά στα σύνορα, και ένα σωρό άλλα... Στο τέλος όμως μου γράφει πώς εκεί στο χωριό του έμαθαν ότι κάπου μακριά, σ'ε τόπους αλαργηγούς, άρχισε μεγάλος πόλεμος και σκοτώνονται πολλοί άνθρωποι και γίνονται μεγάλες καταστροφές και καθώς γράφει φωτούνται στο χωριό του πώς μπορεί τ'ο πόλεμος νά φτάση και ως εδω στον τόπο μας. Με ρωτά λοιπόν νά του γράψω αν τ'α πράγματα αυτά είναι αλήθεια. Και εγώ του άπαντώ :

Και βέβαια είναι αλήθεια πώς τώρα και πολλούς μήνες γίνεται ένας φοβερός πόλεμος που με πολλή συγκίνηση τόν παρακολουθούμε και εμείς οι Έλληνες. Είμαστε ώς-τόσο ήσυχoi, γιατί τ'ο Βασιλεύς και τ'ο Αρχηγός με τ'ο άγρυπνο μάτι τους φυλάττουν την Έλλάδα μας. Και αν τ'ο πόλεμος φτάση ως εδω, θά μ'ας εύρη έτοιμους από τόν πιό μεγάλο ως τόν πιό μικρό νά κάμουμε εκείνο που θά μ'ας πουν τ'ο Βασιλεύς και τ'ο Αρχηγός. Γιατί και μεις οι Σκαπανείς σ'ε μιά τέτοια ανάγκη της Πατρίδος μας θά δώσουμε όλες τις μικρές μας δυνάμεις για τ'ο Μεγαλειό της και για την Τιμή της.

Αυτά λοιπόν πρέπει νά μάθουν όλοι αυτό στο χωριό σου. Δεν τόν θέλουμε βέβαια τόν πόλεμο, όμως, αν κανέναν ξένος θελήση νά πατήση τ'α έλληνικά χώματα, τότε όλοι με θάρρος και με άνδρεία θά τ'α υπερασπίσουμε με τόν ίδιο τρόπο που έκαμαν πάντα οι πρόγονοί μας, όπως μ'ας μαθαίνουν στο Σχολείο και στην Όργάνωση.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

Στεφανάκης Ε. Σπορίδης

(Συνέχεια και τέλος)

—Τά είδες; Τά είδες με τ'α μάτια σου; ρώτησε ή θεία Άλεπού.
—Που είναι; Που είναι; φώναξε τ'ο λύκος. Έμπρός! Νά πάμε νά τ'α φάμε.

—Ω, είπε τ'ο κύρ Μέντιος, για νά πάμε νά τ'α φάμε πρέπει πρώτα νά μάθουμε που βρίσκονται...

—Που βρίσκονται! Έκαμε ή θεία Άλεπού. Μά πώς, έσύ δεν ξέρεις;

—Όχι, όχι, μουρμούρισε τ'ο κύρ Μέντιος κι' αναστέναξε. 'Ο παππούς μου δεν μου τ'ο είπε...

—Δε σου τ'ο είπε! Έκαμε τ'ο λύκος και θύμωσε πάλι πάρα πολύ. "Ε, τότε ήρθε ή ώρα σου! και ρίχτηκε άπάνω στον κύρ Μέντιο μ' όρθάνοιχτες μασέλες.

—Στάσου! Μή βιάζεσαι! Περιμένε! φώναξε τ'ο κύρ Μέντιος και σκούπισε τ'α δάκρυά του. 'Ο παππούς μου δεν μου τ'ο είπε τ'ο μυστικό, τ'ο έγραψε όμως κάτω από τ'α πισινά μου πόδια... Νά, κοίταξε! Μπορείς νά διαβάσης;

'Ο κύρ Μέντιος σήκωσε λίγο τ'ο

Τό παραμυθάκι μας.

Ο ΛΑΓΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΑΛΙΑΓΚΟΣ

Ένας σάλιαγκος είπε κάποτε στη γυναίκα του:

—Σήμερα θά έχωμε καλό φαγητό. Και ξεκίνησε για τή δουλειά του.

Στ'ο δρόμο που πήγαινε αντίκωσε τόν φίλο του, τ'ο λαγό. Λέγει τ'ο λαγός στ'ο σάλιαγκο:

—Στοιχηματίζουμε νά ιδούμε ποιος τρέχει περισσότερο;

—Ναί! Μά σ'ε τί; ρωτά τ'ο σάλιαγκος.

—Σ'ε εκείνα τ'α πέντε λάχανα. Σύμφωνοι;

—Σύμφωνοι. Και έτσι άφοι συνεννοήθηκαν, ξεκινά τ'ο σάλιαγκος για τ'ο σπίτι του.

Έκεί λέγει της γυναίκας του:

—Θά π'ας έσύ και θά καθίσης εκεί που είναι τ'α πέντε λάχανα. Είναι τ'ο τέρμα μας.

Έμειναν σύμφωνοι. Πήγε ή γυναίκα του και κρύφτηκε μέσ' στα λάχανα. 'Ο σάλιαγκος και τ'ο λαγός έτοιμάστηκαν για τόν άγωνα. Ξεκίνησαν

ένα του πισινό πόδι. 'Ο Γέρο Λύκος έσκυψε νά δ'η.

—Δεν καταλαβαίνω τίποτα, μουρμούρισε. Σκύψε έσύ κουμπάρα, που ξέρεις περισσότερα γράμματα.

Μά ή θεία Άλεπού κάτι μυρίστηκε. Δεν της καλάρεσε αυτή ή ιστορία.

—Ξέχασα τ'α γυαλιά μου, είπε. "Όταν πήγα νά ντυθώ, τ'α άφησα σπίτι... Και χωρίς γυαλιά δεν μπορώ νά δω ούτε τή μύτη μου...

Κι' όσο μιλούσε τραδήχτηκε στ'ο βάθος της βάρκας.

'Ο λύκος όμως, που όπως είπαμε δεν ήταν και τόσο έξυπνος, ήθελε καλά και σώνει νά μάθ'η τ'ο μυστικό, νά βρ'η τ'ο θησαυρό, νά φά'η αυτά τ'α πελώρια κοττόπουλα, που έμοιαζαν με στρουθοκαμήλες... αυτά τ'α άρνάκια που έμοιαζαν μ' έλέφαντες...

Πλησίασε λοιπόν ακόμα περισσότερο, έσκυψε, κόλλησε τή μύτη του άπάνω στ'ο πόδι του κύρ Μέντιου.

Μά τή στιγμή εκείνη ένα δυνατό τίναγμα τράνταξε όλη τή βάρκα κι' τ'ο Γέρο Λύκος, προτού προφτάση νά βγά'η άχνα βρέθηκε μέσα στ'ο ποτάμι.

'Ο κύρ Μέντιος στράφηκε τώρα στη θεία Άλεπού κι' έτοιμαζόταν νά δώση μιά δεύτερη κλωτσιά, ακόμα πιό δυνατή από τήν πρώτη. Μά ή θεία Άλεπού τόν πρόλαβε και

ΩΝ ΟΚΑΘΑΝΕΩΝ

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ ΔΙΝΕΙ ΤΗ ΧΑΡΑ

'Ο πατέρας έξω στήν αυλή τ'α ξερά τ'α ξύλα κομματιάζει. Κι' τ'ο Γιαννάκης, που όλο κου- [βαλεί, στη γωνιά με τάξι τ'α στοιβάζει.

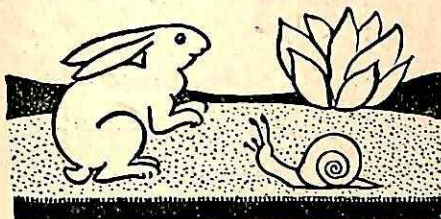
Δούλεψε όλη μέρα, και γι' αυτό ποιός τήν περηφάνεια τού Γιαν- [νάκη;

Τώρα τ'ο χειμώνα τί ζεστό θά'η ή καμαρούλα τούς τ'ο τζάκι!

Πλάι θά γέρνη αυτός κάθε φορά κι' ή φωτιά γλυκό σκοπό θά [σέρνη:

«'Η δουλειά μ'ας δίνει τή χαρά κι' ή δουλειά τήν ευτυχία μ'ας [φέρνει».

Στέλιος Σπεράντσας

πέρασε για τόν σάλιαγκο. Γυρίζουν πάλι πίσω, αλλά τ'ο λαγός έπαθε τ'α ίδια. Βλέπει στ'ο τέρμα τ'ο σάλιαγκο!

Έτσι τ'ο λαγός νικήθηκε. Και ήταν πολύ στενοχωρημένος. Ένω τ'ο σάλιαγκος με τή σαλιαγκίνα έτρωγαν με γέλια τ'α λάχανα.

Έλλη Οικονόμου

μπλούμ! έπεσε μονάχη της μεσ' στ'ο ποτάμι.

Τότε τ'ο γαϊδουράκος μας άρχισε νά γελά'η ήσυχ'α ήσυχ'α:

—Καλήν όρεξι! φώναξε στους συντρόφους του που βρίσκονταν κιόλας μακριά, γιατί τ'ο ρέμα ήταν όρμητικό και τούς παρέσυρε με δύναμη.

Σηκώθηκε μιά στιγμή όλόρθος, κι' έπειτα έπιασε τ'α κουπιά κι' έβαλε πλώρη για τ'ο μύλο, που έλαμπε στήν κορφή τού λόφου με τήν κατάσπρή του φτερωτή άνοιγμένη.

Όταν συνήλθε από τήν κούρτσι κι' από τήν πείνα κι' από τις τόσες τρομάρες, λευτέρωσε τήν ουρά του κι' άρχισε, τρισευτυχισμένος, νά τραγουδά'η με όλη του τή δύναμη, ένα καινούργιο τραγουδάκι, τ'ο τραγουδάκι της άπολύτρωσής του:

Γλυτώσαμε, χαρά, χαρά, χαρά! Τους ψευτες μην άκούς έχουν σκοπούς κακούς παράδεισος τ'ο άχούρι τού Θωμά!

Γλυτώσαμε χαρά, χαρά, χαρά! και τώρα νά! γροικώ τ'ο χόρτο τ'ο γλυκό και τ'α άμορφα πουλιά και τ'α νερά, με κρίζουνε, χαρά, χαρά, χαρά!

Ωχου, κύρ Μέντιε κου—τεντέ μου, έχε τ'ο νού νά μην τήν ξαναπάθης, φουκαρά!

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΑΠ' ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

'Ο δάσκαλος έλεγε εκείνη τήν ή-μέρα στους μαθητάς της τετάρτης τάξεως τού 3ου Δημοτικού σχολείου τ'α άποτελέσματα τών εξετάσεων...

Άγωνία λοιπόν και άναμονή στήν τάξι...

Όλα τ'α παιδιά είχαν χάσει τ'ο χρώμα τους και καθόντουσαν κυριολεκτικώς άπάνω... στα καφιά...

Και τ'ο δάσκαλος διάβαζε τ'α όνόματα κι' έκαίγε καρδούλες.

—Ζαχαρίας Μαρουλής... έφώναξε σ'ε μιά στιγμή.

—Παράωόν! άπήντησε ένα λεπτοκαμωμένο αγοράκι δέκα ως ένδεκα χρονών και σηκώθηκε από τ'ο θρανίο για νά πλησιάση στήν έδρα.

—Παρακαλώ, τ'ο παρών νά τ'ο λες άλλοτε με ένα «ω» και όχι με... τριάντα, είπε σοβαρά τ'ο δάσκαλος.

Μερικά παιδιά γέλασαν, τ'ο μικρός όμως Ζαχαρίας έκανε ότι δεν κατάλαβε και προχώρησε πρὸς τήν έδρα.

Η καρδιά του χτυπούσε... "Αράγε θά προβιβάζόταν;

'Ο Ζαχαρίας είχε γίνει κατάσπρος σάν νά ήταν... χασές.

—Λοιπόν, Ζαχαρία Μαρουλή, ξαναείπε τ'ο δάσκαλος, έσύ τί λες, θά σου δώσουμε ένδεικτικό;

'Ο Ζαχαρίας μιλά.

—Βουβάθηκες Ζαχαρία; Τί περίεργο! Και όμως όλο τόν χρόνο ήσουν πιό φλύαρος κι' άπ' τ'ο άντικρυνό... ραδιόφωνο... αλλά για λέγε... έμαθες επί τέλους τί τόνο παίρνουν τ'α εις «ω» περισπώμενα ρήματα;

—Περισπώμενη άπάντησε δειλά τ'ο Ζαχαρίας.

—Μπράβο παιδί μου, γιατί όλο τόν χρόνο σ'ε ρωτούσα τί τόνο παίρνουν τ'α... περισπώμενα και μούλεγες... βαρεία... μπά σ'ε καλό σου, είπε ειρωνικά τ'ο δάσκαλος.

'Ο Ζαχαρίας όμως δεν έπαυρνε από τέτοια. Άγωνιούσε...

Άπ' τ'ο θρανίο τ'ο φίλος του τ'ο Ντί-νος τούδ'ωζε κοροϊδευτικά τή γλώσσα, κι' ενώ τ'ο Ζαχαρίας είχε κάθε διάθεσι νά τόν πνίξη, ήταν άναγκα-σμένος νά τρέμη πρὸς τόν δάσκα-λο εξ αίτίας ενός ένδεικτικού.

Έπί τέλους τ'ο δάσκαλος τόν λυτή-θηκε που άγωνιούσε κι' εξακολού-θησε...

—"Αν και είσαι λοιπόν Ζαχαρία άμελής, έν τούτοις θά σου δώσουμε και σένα ένα ένδεικτικό για νά π'ας τού χρόνου στήν πέμπτη τάξι...

Μονομιάς τ'ο Ζαχαρίας ζωήρεψε. Ένας άναστεναγμός άνακουφίσεως βγήκε από τή χείλη του και ή γλωσσ-σίτσα του λύθηκε:

—Εύχαριστώ, είπε.

'Ο δάσκαλος τόν έβλεπε κατά-ματα και στ'ο τέλος τού είπε:

—Προβιβάστηκε όμως με...

—Προβιβάστηκε όμως με...

—Προβιβάστηκε όμως με...

—Προβιβάστηκε όμως με...

—Προβιβάστηκε όμως με...

(Ακολουθεί)

Για να μαθαίνετε

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

Το εξάγωνον

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Τι θέσι ζητούσε

“Ενας άπαιτητικός πού ζητούσε θέσι ένωχλούσε πολύ συχνά τον ύπουργό στο γραφείο του. Ο θυρωρός του ύπουργού ένω είχε λάβει έντολή να τον διώχνει, τον άφηνε να μπαίνει στο γραφείο και να έννοχλη τον ύπουργό με τις άπαιτήσεις του.

— Γιάννη, είτε μια μέρα ό ύπουργός, γιατί δεν διώχνεις αυτόν τον άνθρωπο, όπως σου είπα, αλλά τον αφήνεις και μπαίνει στο γραφείο μου; Ξέρεις τί ζητά; — Φτωχός άνθρωπος είναι ό καύμένος, κύριε ύπουργέ, και ζητεί νομίζω κάποια θέσι.

— Θέσι βέβαια, αλλά ξέρεις τί θέσι;

— Όχι, κύριε ύπουργέ.

— Να σου τώ πώ λοιπόν έγώ. Ο άνθρωπος αυτός θέλει να πάρη την δική σου θέσι!

Από τότε ό ύπουργός δεν ξαναένωχλήθηκε.

Τρελλέ!

Ο διδάσκαλος της Γαλικής:

— “Πολύ άσχημος” πώς θά τώ πούμε γαλλικά, Κωστάκη;

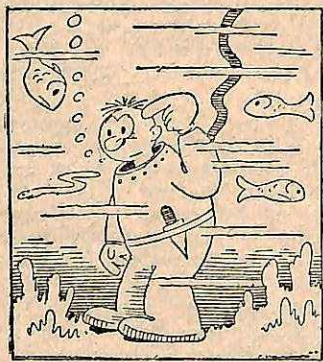
Ο Κωστάκης δεν τώ ξέρει και σιωπά. “Ενας άλλος τώ ψιθυρίζει από πίσω:

— Τρέ λαί!

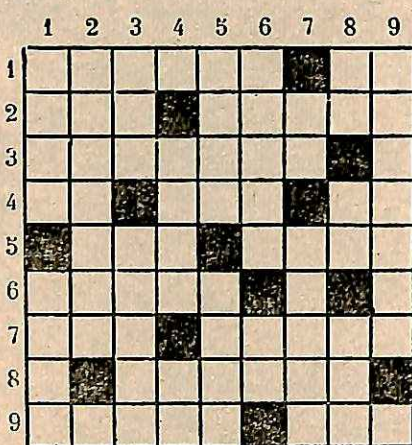
Κι ό Κωστάκης θυμώνει:

— Μαλλώστε τον, κύριε! Με λέει τρελλό!

ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΝΙΓΗΚΕ;

Ο άφηρημένος δύτες στο βάθος της θαλάσσης: — Περύργο πράγμα! “Έχω την έντοπώσι ότι ξέχασα κάτι.

- 1) “Οριζοντίως: Γραφής, τώ όποιον άναφέρεται εις την διήγησιν τώ κατακλυσμού — Έρωτηματικόν.
- 2) “Ανθος — Δημητριακόν.
- 3) Βασίλισσα της Έλλάδος (γεν.).
- 4) Σ Φ — Μία άπό τας τέσσαρας έποχάς τώ έτους — Άρθρον (πληθ.).
- 5) “Όχι κάτω — Μεγάλη χρονική περίοδος.
- 6) Τώ κέντρον τώ στόχου και γυναικείον όνομα.
- 7) “Υποθετικόν — Γεωμετρικόν σχήμα.
- 8) Θεός τών αρχαίων Αιγυπτίων.
- 9) “Ορθώς (δημ.) — Ποταμός της Έλβετίας.

Κρυπτογραφικόν

- 123456781 = Κόλπος.
22345 = Άρχιερέυς.
32561 = Μόριον ύγρου.
485 = Τροφή.
567621 = Άρχ. στρατηγός.
62145 = Άρχ. ήρωας.
72362 = Χώρα της Μ. Άσίας.
83561 = Πτηνόν.

Άστίρ

- * * * Καθέτως: * * * “Ένδοξος νήσος. “Οριζοντίως: Ζών θάλασσι ο ν. Διαγωνίως: * * * Χωρίον της Άττικής και ποταμός της Γαλλίας.

Μεταγραμματισμός

- Πώς θά μπορούσε ένα (πουλί) Κουτό και φλύαρο πολύ Νάχη σοφία μεγάλη; — Άλλάζοντας κεφάλι.

- 1) “Ορος της Γραφής, τώ όποιον άναφέρεται εις την διήγησιν τώ κατακλυσμού — Έρωτηματικόν.
- 2) “Ανθος — Δημητριακόν.
- 3) Βασίλισσα της Έλλάδος (γεν.).
- 4) Σ Φ — Μία άπό τας τέσσαρας έποχάς τώ έτους — Άρθρον (πληθ.).
- 5) “Όχι κάτω — Μεγάλη χρονική περίοδος.
- 6) Τώ κέντρον τώ στόχου και γυναικείον όνομα.

Διπλή Άκροστιχis

- Τά μέν αρχικά τών κάτωθι ζητουμένων λέξεων άποτελοϋν αρχαίον θεόν τώ δέ πρώτον της πρώτης, τώ δεύτερον της δευτέρας, τώ τρίτον της τρίτης κ.ο.κ. προϊστορικόν άποικόν εκ Φοινίκης.

Λεξιγριφος

- 1 “Ανθος, 2 Κριτής τώ “Αδου, 3 “Αντωνυμία, 4 Μήν, 5 “Αρχαίος ποιητής, 6 Νήσος τώ Αιγαίου.

Μαγικόν Γράμμα

- Τή άνταλλαγή ένός γράμματος εκάστης τών κάτωθι λέξεων δι’ ένός άλλου, πάντοτε τώ αυτού, να σχηματισθούν, άνευ άναγραμματισμού, άλλαι τόσαι λέξεις:

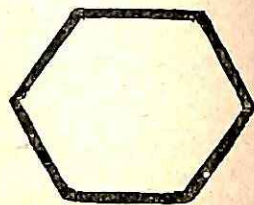
Διπλή Άκροστιχis

- Τά μέν αρχικά τών κάτωθι ζητουμένων λέξεων άποτελοϋν αρχαίαν ιστορικήν πόλιν της Έλλάδος, τά δέ δεύτερα γράμματα ρήτορα Ρωμαίων:

Αίνιγμα

- Καρδιά δεν είμαι, Μαρούλι μήτε, Και όμως έχω, Καλοί μου λϋται, Μπόλικά φύλλα... Λοιπόν βιβλίο;... Ούτε γι’ άστείο “Αφού τά φύλλα μου Δεν τά γυρνάτε Μόνο τά βγάζετε Και τά πετάτε.

Με τρεις γραμμές να χωρίσετε τώ εξάγωνο σε τρία ίσα μέρη.

Άναγραμματισμός

- “Ησυχό γλυκό νεράκι “Αν ταράξης σύ λιγάκι Γίνεται πάλι νερό “Ισως ήσυχό κι’ αυτό Μά συνήθως άλμυρό.

Μεταγραμματισμός

- Θεά ήμουν μια φορά. “Αν μάλλάξης τώ κεφάλι, Μικρά νήσος ξαφνικά Στο Αιγαίο ξεπροβάλλει.

Λεξιγριφος

- Τώ πρώτο μου δεν είναι (λίγο, τώ δεύτερό μου δλάκερη (ζωή). Αυτά τά δυό μονάχα σμίγω και κάνω ιστορικό γνωστό (πολύ).

Μαγική εικών άνευ εικώνος

- “Ε Μάρω! Κατίνα! Θά μου τή φέρετε επί τέλους να έργασθώ. — Τί πράγμα γιαγιά; — Αυτό πού σας είπα.

Αίνιγμα

- Καρδιά δεν είμαι, Μαρούλι μήτε, Και όμως έχω, Καλοί μου λϋται, Μπόλικά φύλλα... Λοιπόν βιβλίο;... Ούτε γι’ άστείο “Αφού τά φύλλα μου Δεν τά γυρνάτε Μόνο τά βγάζετε Και τά πετάτε.

Δυσκολοδοξον

Συλλαβόγριφος

Σύμφωνο κι’ άρνητικό Στη γραμμή τοποθετείς Και προκύπτει κάτι τι Πού τώ τρέμει ό μαθητής.

Στοιχειόγριφος

Είμαι μια γίδα, μ’ άφθονα Τά δώρα μου σκορπίζω “Αν βγάλης ένα γράμμα (μου, Βλάπτω πολύ, σκοτίζω.

Τονόγριφος

“Ημουν πόλις στην Άσία, όπως έχω άν μ’ άφήσης Μά χωρίς έτοιμασία, “Αν τόν τόνο άπλως κινή (σης, Τρόφιμο θά βρής καλό, Νόστιμο και θρεπτικό.

Άναγραμματισμός

Είμαι νησί ελληνικό. “Αν άποκόψης την ουρά Και μ’ άναγραμματίσης, Με όλο αρχαίο φονικό Τώ χέρι σου θά όπλίσης.

Μεταγραμματισμός

Θεά ήμουν μια φορά. “Αν μάλλάξης τώ κεφάλι, Μικρά νήσος ξαφνικά Στο Αιγαίο ξεπροβάλλει.

Μαγικόν Γράμμα

Τή άνταλλαγή ένός γράμματος εκάστης τών κάτωθι λέξεων δι’ ένός άλλου, πάντοτε τώ αυτού, να σχηματισθούν, άνευ άναγραμματισμού, άλλαι τόσαι λέξεις:

Δήλος, Τάγος, πόνος, άλφα, έρπης.

Διπλή Άκροστιχis

Τά μέν αρχικά τών κάτωθι ζητουμένων λέξεων άποτελοϋν αρχαίαν ιστορικήν πόλιν της Έλλάδος, τά δέ δεύτερα γράμματα ρήτορα Ρωμαίων:

1 Υίός τώ Πριάμου, 2 Πόλις τώ Βελγίου, 3 Βλαβερόν έντομον, 4 Μούσα, 5 Βασίλειον τών “Αθηνών, 6 Προφήτης, 7 Άρχ. λυρικός ποιητής.

Αρχαίον Λογοπαίγνιον (ή Γρίφος)

“Ιωάννης δν φιλείς, πώς δν μ’ άλλον τάχυνον. Τί λέγει αυτό;

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Στερεώσατε ένα διαφανές χαρτί επάνω στο σχέδιο και έπειτα, έχοντας υπ’ όψιν τούς άριθμούς που φαίνονται από κάτω χρωματίσατε τά μέρη της εικώνος ως εξής:

“Οπου ύπάρχει:

- 0 με κόκκινο άνοικτό,
- 1 με κόκκινο,
- 2 με πράσινο,
- 3 με κίτρινο,
- 4 με καφετί,
- 5 με μπλέ.

“Αν θέλετε, μ πορείτε να χρωματίσετε άπ’ εϋθείας στο σχέδιο, αλλά στην περίπτωση αυτή θά φαίνονται οι άριθμοί και οι γραμμές.

Έπιγραφή

Ν Ι Ε Α Ρ Φ
Ο Ν Λ Ν Η Υ
Ι Ο Α Μ Ν Σ
Δ Υ Β Ε Ο Ι
Α Ρ Α Τ Π Ν

Συλλαβικόν Κυδόμελον

* — * — *
* — * — *
* — * — *

Τώ πρώτο μου είναι γνωστή Μέσ’ στην Εϋρώπη χώρα Τώ δεύτερό μου έρημος Μακριά στην “Αφρική Τώ τρίτο μου είναι πουλι Γλυκόλαλο και τώρα Τελειώνει τώ Κυδόμελον Πού πρέπει να λυθί.

Συλλαβόγριφος

“Αρθρο, Πλανήτη, άντω — [νυμία] Τά γράφα δλα στή σειρά και στην Έλλάδα γνωστή [πόλι] σκαρώνω, λϋτα μια χαρά.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 37ου ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρόλεξον. “Οριζοντίως: 1 Λήμνος — άς, 2 Άριστα — πι, 3 Θεός — “Ιλιον, 4 όδος — “Οσσα, 5 Σηπτός — Τε, 6 άρ — ρό, 7 ά — νόμαλα, 8 Μάνη — ίσοι, 9 “Αθάνα — άνα. Καθέτως: 1 λάθος — άμα, 2 “Ηρώδης — Α Β, 3 μίσος, άνα, 4 Ν Σ — σάνην, 5 ότι — όρω, 6 σά — λος — μέ, 7 Ις — ράσα, 8 “Αποστο — λον, 9 Σίνας — Αία. “Οριζοντίως: 1 Αιτωλία, 2 Σικελία, 3 παγών, 4 “Ισπανία, 5 Μεσσία, 6 τόν, 7 “Ισπανία, 8 Μεσσία, 9 “Αλκαίος, 7 “Απόλλων. Διαγωνίως: Α — Β, Αιγαίου. Γ — Δ, “Αλατία.

Τρίγωνον

* * * * *
* * * * *
* * * * *

Στό πρώτο-πρώτο μου θά (ιδής) Πολιτικό Ρωμαίο. Στο δεύτερό μου ένα νησί Πού βρίσκεται στο Αιγαίο. “Ενα κοινό έπίρρημα. Στο τρίτο θ’ άπαντήσης, Πού για την καλωσύνη του Δεν δίδω έγγυήσεις... Τώ τέταρτό μου μιας θεάς Παιδί χαριτωμένο, Τώ πέμπτο μου τόχεις μπρο — (στά

Στά μάτια σου στημένο, Τώ έκτο μου, άν και μικρό, Τροφή είναι πού τονώνει Και τώ έβδομό μου, σύμ — (φώνο,

Ρόμβος

- * = Σύμφωνον.
- *** = Υίός “Ιακώβ.
- ***** = Μυστήριον.
- ***** = Φορτηγόν.
- ***** = Κακόν.
- **** = Κτητικόν.
- * = Σύμφωνον.

Και καθέτως τά ίδια.

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

“Αδύνατον...

“Η μαμά: Τοτό μου, έλα να σε φιλήσω... “Ο Τοτός (βυθισμένος στο παιχνίδι του): Φίλησε με κι’ έρχομαι.

Εϋσχημος άρνησις

Μεταξύ μικρών φίλων: — Τάκη, δάνεισέ με, σε παρακαλώ πέντε δραχμές. — Εϋχαρίστως σου τις δανείζω, αλλά σου τις φυλάγω για να μη τις ξεδέψης.

“Η θέσις του

Στό τέλος τώ μαθήματος ό δάσκαλος λείι στον τιμωρημένο Νίκο: — Αυτό να σου γίνη μάθημα. Κι’ άλλη φορά να ξέρης τη θέσι σου. — Την ξέρω δάσκαλε! άπαντά ό Νίκος. Δεύτερος στο τελευταίο θρανίο.

Διά ξηράς...

“Ο καθηγητής: Πριν έφευρεθί ή ναυτική πυξίς πώς έκαναν οι θαλασσοπόροι; “Η μαθήτρια: “Εταξίδευαν διά ξηράς.

Παιδί!

Ρωτούν τον μικρό Χρήστο: — Είσαι κορίτσι; — “Όχι! φωνάζει με θυμό. — Είσαι άγόρι; — “Όχι! — Τι είσαι λοιπόν; — Παιδί είμαι!

ΣΟΦΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ!

Στην Κολυμβητική Δεξαμενή τώ “Υπερωκεανίου, ό καμαρότος: — Δεν ύπάρχει λόγος κύριε να ντυθίτε. Τώ καράβι βουλιάζει.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἡ Α. Ε. δ' Ἐθνικός Κυβερνήτης ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Ζάππειον τὴν Ἐκθεσὶν τῆς Ε.Ο.Ν., εἰς τὴν δευτέραν αἰθούσαν τῆς ὁποίας ἐστῆθη τὸ θαυμασίας Τέχνης ἀγαλμα τοῦ ΕΦΗΒΟΥ, ἔργον τοῦ Γλύπτου κ. Ἀπάρη, τὸ ὁποῖον περιεργάσθη μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἐπὶ ὥραν πολλήν. Ὁ κ. Ἰ. Μετάξας συνεχάρη θερμότατα τὸν παρισταμένον καλλιτέχνην.

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Ὁ Ἐθνικός Κυβερνήτης ὡς Γενικός Ἐπιθεωρητής τῆς Ε.Ο.Ν., διὰ Διαταγῆς τοῦ ἐξέφρασε τὴν πληρεστάτην τοῦ εὐαρέσκειαν καὶ τὰ συγχαρητήριά του εἰς τὴν Ὁργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Α' Πανελληνίου Ἐκθέσεως τῆς Ε.Ο.Ν., ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. Κόλλα Βλαδιμήρου, Προέδρου, κυρίας Μαντζούφα Λουκίας, τῶν κ. κ. Μανουσσοπούλου Ἰωάννου, Νικολοπούλου Ἰωάννου, Καραμάνου Κυριάκου, Κόπιτσα Ἀθανασίου, Οἰκονομίδου Ἰωάννου, Κεφάλαι Νεοφύτου, τῆς κυρίας Ρόμπακα Ρόδη—μελῶν—καὶ τῶν κ. κ. Στρατηγού Κωνστ. Γραμματέως, Νικολάου Γρηγορίου, Διευθυντοῦ τῆς Ἐκθέσεως καὶ Μακρῆ Θάνου, Τεχνικοῦ Ἐκτελεστοῦ, διὰ τὴν ὁργανώθεισάν τῃ ἐπιμελείᾳ τῶν Α' Πανελληνίων Ἐκθεσίων, ἀρίστην καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου καὶ ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως.

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἐκθεσὶν τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας εἰς τὸ Ζάππειον πλέον τῶν 3.000 ἀτόμων. Ὅλοι ἐξεφράζοντο μὲ ἐνθουσιασμόν διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας, ἡ ὁποία τόσον ἐπιβλητικὰ ἐμφανίζεται διὰ τῆς ἐκθέσεώς της.

Ἡ Ἐκθεσις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου. Ὁραὶ ἐπισκεψέως της: 10 π.μ.—1 μ.μ. καὶ 5 μ.μ.—9 μ.μ.

Η Ε.Ο.Ν. ΠΥΡΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΜΑΣ

Τμήμα Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιστῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Ἠλείας ἀφίκετο ἐνταῦθα πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐν τῷ Ζάππειῳ Ἐκθέσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀνώστου Στρατιώτου. Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους. Ἡ ὥραία αὕτη ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἠλείας ἐκλείσε μὲ τὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἄλλων ἀξιοθεάτων τῆς πόλεως.

ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας μελετᾶται ἡ προκήρυξις καὶ διοργανώσις κολυμβητικῶν ἀγώνων μεταξύ μελῶν τῆς Ὁργανώσεως κατὰ τὴν περίοδον τοῦ θερού. Οἱ ἐν λόγω ἀγῶνες θὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀπαρχὴν ἐντατικῆς ἐργασίας τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς διάδοσιν τῶν θαλασίων ἀθλημάτων εἰς τὰς τάξεις τῆς Ὁργανώσεως.

ΜΙΑ ΔΩΡΕΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Καθ' ἃ ἀνέφερε πρὸς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων Θεσσαλονίκης ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Μοσχολοτάμου Πιερίας, ὁ ἐκ τῆς Κοινότητος τοῦ Κωνσταντίνου Ἀθ. Μαργαρίτης κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης του εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. Θεσ/νίκης ἐν ραδιόφωνον ἀξίας 25 χιλ. δραχμῶν. Ἡ δωρεὰ τοῦ εὐγενοῦς πατριώτου δωρητοῦ γενομένη ὄλγων πρὸ τοῦ θανάτου του, ἀνεκοινώθη ἐκ μέρους τῆς ἀδελφῆς τοῦ Χαΐδως Κουστρίκα πρὸς τὴν κοινότητα, ἐνθα διέμενεν ὁ δωρητὴς μετὰ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς ἐπιστροφὴν του.

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἐφέτος αἱ θεριναὶ κατασκηνώσεις τῆς Ε.Ο.Ν. χάρις εἰς τὴν καταβληθεῖσαν συστηματικὴν καὶ παρασκευαστικὴν ἐργασίαν θὰ φθάσουν εἰς τὸ τελειότερον ἐπίπεδον ὁργανώσεως.

Τὸ πρόγραμμα κάθε ἡμέρας εἰς τὰς κατασκηνώσεις τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ εἶναι ὑποδειγματικόν. Ὅλα θὰ γίνονται μὲ τάξιν καὶ μὲ ἀκρίβειαν. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ χαρὰ θὰ εἶναι ὁ μεγαλύτερος νόμος. Ἐπίσης καταβάλλεται πᾶσα φροντίς, δι' εἰδικῶν παιδαγωγῶν καὶ γυμναστῶν, νὰ βελτιωθῇ ὁ χαρακτήρ, ἡ ὑγεία καὶ τὸ ἦθος τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Φαλαγγιστῶν. Εἰδικαὶ ὁμιλίες πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ γίνονται καθημερινῶς. Ὅλοι οἱ κατασκηνῶνται θὰ διδάσκονται ὑγιεινὴν, πρώτας βοηθείας, θὰ προπαιδεύονται στρατιωτικῶς, θὰ διδάσκονται καλοὺς τρόπους κλπ. Ἐταί διδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς νέους καὶ τὰ κορίτσια μᾶς νὰ ἀποκτήσουν δύναμιν καὶ ὑγείαν, νὰ ἔχουν πρωτοβουλίαν καὶ νὰ πλουτίζουν τὸν νοῦν τῶν μὲ χρησίμους καὶ πρακτικὰς γνώσεις.

ΠΡΟΤΥΠΑ ΑΝΕΜΟΠΤΕΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς σχολικῆς περιόδου θέλουσι διανεμηθῇ εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων τῶν 110 κυριωτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, τὰ σχέδια προτύπων (μοντέλλων) ἀνεμοπτέρων, ἵνα βάσῃ τούτων ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν ἐκ χαρτονίου ἢ κόντρα πλακέ, πραγματικῶν ὁμοιωμάτων,

τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν οἰκείων καθηγητῶν τῶν.

Τὰ σχέδια ταῦτα ἡ Ε.Ο.Ν. ἐξέλεξεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μετὰ δὲ τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν ἀναγραφὴν τῶν σχετικῶν ἐπεξηγήσεων, δι' ὧν θὰ ὑποβοηθητῇ τὸ ἔργον τῶν μαθητῶν, θὰ κατανεμηθοῦν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων σχολείων.

ΔΩΡΕΑΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Αἱ ταινίαι τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας, αἱ ὁποῖαι ὡς γνωστὸν εἶναι μεγάλου ἐνδιαφέροντος, προβάλονται καθ' ἑκάστην τὰς ἐσπερινὰς ὥρας εἰς τὸ περιστύλιον τοῦ Ζαπείου διὰ τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ε.Ο.Ν. χωρὶς καμμίαν ἐπιβάρυνσιν τῶν.

Εἴσοδος δραχ. 5. Διὰ τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. ἐλευθέρως.

ΝΕΟΙ ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ

Ἐληξαν αἱ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων βαθμοφόρων τῶν Λόγων Πειραιῶς καὶ Ψυχικῶν καὶ τῆς ὁμάδος Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν Θηλέων, τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας. Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ δοθοῦν τὰ ἀποτελέσματα καὶ θὰ γίνῃ ἡ ὀνομασία τῶν νέων βαθμοφόρων.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗΣ ΧΑΡΤΟΥ

Ἦρχισεν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου περὶ περισυλλογῆς ἀχρήστου χάρτου, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἀνετέθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὁργάνωσιν Νεολαίας.

Ἦδη πλείστοι ὅσαι δημοταεῖαι ὑπηρεσίαι καὶ ἄλλοι ὁργανισμοὶ ἐδήλωσαν εἰς τὴν ἀρμοδίαν διευθύνσιν τῆς Ε.Ο.Ν. ὅτι θὰ χορηγοῦν εἰς τὸ ἐξῆς τὸν ἀχρήστον χάρτην δωρεάν. Μεταξὺ τούτων συγκαταλέγονται καὶ τὰ Ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Πολιτικῶν Γραφείων παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ, Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν.

Ἐξ ἄλλου ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἤρξατο ἡ περισυλλογὴ χάρτου ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν.

Συνεπῶς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ χορηγῶσι τὸν χάρτην τῶν εἰς τὴν Ὁργάνωσιν δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Γενικὴν Δ/σιν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Ο.Ν. (Σταδίου 28 Β' ὁροφος, Μέγαρον Κεντρικῆς Διοικήσεως) ἀριθ. τηλεφώνου 33-613, 28-772. (Ἐκ τῆς Κεντρικῆς Διοικ. Ε.Ο.Ν.)

«ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ»

Ἐνα ἐξαιρετικὸν μέσον διαφωτίσεως ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως ἔθεσαν ἐσχάτως εἰς ἐνέργειαν αἱ Περιφερειακαὶ Διοικήσεις Ἀρρένων καὶ Θηλέων Πρωτευούσης. Πρόκειται περὶ ἐβδομαδιαίου Δελτίου ἀποτελουμένου ἀπὸ δύο καὶ μόνον σελίδας, τὸ ὁποῖον

δίδει μὲ μικρὰ κομματάκια, ὑπὸ τύπον εἰδήσεων, τὴν εἰκόνα τοῦ συντελουμένου Κυβερνητικοῦ ἔργου. Τὸ Δελτίον τοῦτο ἀναπτύσσεται καθ' ἑβδομάδα, ὑποδεικνυομένου καταλλήλως τοῦ τρόπου χειρισμοῦ του παρὰ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἐν λόγω Δελτίον οὐδεμίαν ἔχει σχέσηιν μὲ τὴν ἐν τῷ προγράμματι διαφώτισιν, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ διεξάγεται ἀνελλιπῶς. Τοῦτο σκοπὸν ἔχει νὰ διευρύνῃ τὴν συνειδησιν τοῦ συντελουμένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ γιγαντιαίου ἔργου, εἰς τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 4 δισέλιδα δελτία, διὰ τῶν ὁποίων ἐδόθησαν πρὸς διασκαλίαν 20 ἐν ὅλῳ θέματα.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Κατὰ τὴν προπαραλθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπραγματοποιήθησαν διάφορες ἐκδρομαὶ Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, διὰ μορφωτικοὺς σκοποὺς, τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν εἰς Καθούρι, τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς εἰς Βούλαν, Ζούμπερι, Κιοῦρκα κλπ.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ συγκρότημα τοῦ Κουκλοθεάτρου τῆς Π.Δ.Α.Π. μετέβη εἰς τὰ τάγματα 3ον, 4ον, καὶ 20δον καὶ ἐπαίξε δύο καινούργιες ξεκαρδιστικὰς κωμωδίας «Βάρκα θέλω ν' ἀρματώσω» καὶ «Τὸ λαχεῖο», ποὺ σκόρπισαν τὸ γέλιο καὶ τὴν χαρὰ τοὺς μικροὺς συναγωνιστάς μας Σκαπανεῖς.

Εἰς τὴν Σχολὴν Κουκλοθεάτρου ἐξ ἄλλου συνεχίζονται μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, τὰ μαθήματα πρὸς κατάρτισιν τῶν νέων ἐκτελεστῶν τοῦ ὁραίου αὐτοῦ θεατρικοῦ εἴδους.

Κινηματογραφικαὶ προβολαὶ ἐγένοντο εἰς τὰ Τάγματα 9ον, 14ον, 18ον, 2ον Πειραιῶς 1ον Βορρὰ καὶ Στέγην Φαλαγγίτου 1ου Πεζ. Συντάγματος μὲ διαλεχτὰς μορφωτικὰς ταινίας καὶ διάφορες διασκεδαστικὰς κωμωδίας.

Εἰς τὸν Ραδιοφ. Σταθμὸν τῆς Ε.Ο.Ν. ἐξετελέσθη κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Σκαπανέως ἕνα χαριτωμένο καὶ διδακτικὸ ἐλεύθερον παραμῦθι, τῶν συνεργατῶν τῆς Π.Δ.Α.Π. Παϊνέση καὶ Παπαδήμα «Στὴν αὐλὴ τοῦ μάρμαρα-λιά».

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἐπιδείξεις πιάνου

Εἰς τὸ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Πρωτευούσης ἐγένοντο ἐπιδείξεις τοῦ τμήματος πιάνου τῆς Συνεργατικῆς Αἰμιλίας Παγκάλου. Αἱ μαθήτριά αἱ λαβοῦσαι μέρος εἰς τὰς ἐν λόγω ἐπιδείξεις εἶναι αἱ ἑξῆς: Κ. Ἀθραμέου, Χ. Γαϊτάνου, Α. Κολαθάτη, Ε. Σταθοπούλου, Θ. Γιαννοῦλη, Α. Κούλα, Π. Κωνσταντινίδου, Μ. Θεοδω-

τοπούλου, Π. Μάρκου, Α. Καρασταμάτη, Σ. Ἰωαννίδου, Κ. Βοτζιά, Ε. Διαμαντῆ, Α. Βουράκη, Ρ. Παπαγγελῆ, Γεωργαντζοπούλου, Μ. Λούβαρη, Κ. Καρασταμάτη, Α. καὶ Π. Κωνσταντινίδου, Μάρκου καὶ Ν. Φθανάκη.

Αἱ μαθήτριά αἱ μετασχούσαι τῶν ἐπιδείξεων ἐνεφανίσθησαν ἀρίστα κατηχημέναι. Μεγάλον ἐντύπωσιν ἐπροξένησε μιά μικρὴ σκαπάνισσα τόσο γιὰ τὸ θαυμάσιο βάλς ποὺ συνέθεσε, ὅσο καὶ γιὰ τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας ποὺ ἐξετέλεσε μὲ μεγάλῃ μουσικότητι κατὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐπιδείξεων.

Τὴν Κυριακὴν 9ην Ἰουνίου ἐγίναν πολλὰς ἐκδρομαὶ τῶν διαφόρων Ὑποτομέων. Σ' αὐτὰς ἔλαθον μέρος Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι τῶν 4 Ὑποδιοικήσεων τῆς Π.Δ.Θ.Π.

Οἱ Ὑποτομεῖς τῆς Υ.Θ.Α. ἐξέδραμον ὁ 3ος εἰς τὸ Σούνιον, ὁ 6ος εἰς Κιθάραν, ὁ 11ος εἰς Πεντέλην καὶ τὰ σκαπανάκια τοῦ 14ου στὸ Καθούρι. 120 Σκαπανάκια τοῦ 3ου Ὑποτομέως τῆς Υ.Θ.Ν. ἐξέδραμον εἰς Βάρκιζαν, 75 Φαλαγγίτισσαι τοῦ 3ου Ὑποτομέως μετέβησαν εἰς Ραφίνα, 150 Σκαπανάκια τοῦ 4ου εἰς Κινέτταν, 150 Ἔργαζόμεναι εἰς διάφορα ἐργοστάσια μετέβησαν εἰς Καθούρι καὶ 45 Φαλαγγίτισσαι τοῦ 10ου Ὑποτομέως ἐξέδραμον εἰς τὸ στρατόπεδον Ζούμπερι.

Τμήματα Φαλαγγιτιστῶν τοῦ 1ου, 4ου καὶ 6ου Ὑποτομέως ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἐκθεσὶν τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ Ζάππειον.

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ὁ τρίτος Ὑποτομέας ἐξέδραμεν εἰς Πόρτο-Ράφτη καὶ τὴν Κυριακὴν ὁ 6ος εἰς Κιθάραν, ὁ 14ος εἰς Καθούρι καὶ ὁ 22ος εἰς Χαλκίδα.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ Ὑποδιοίκησις Θηλέων Νότου εἶχεν ἐκδρομὴν στὴς ὁραϊότερες ἐξοχὰς τῆς Πατρίδος μας, Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι παρὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν ἡλθαν μὲ χαρὰ γιὰ τὴς ἐκδρομὰς.

Ἡ ἡμέρα ἦτο πολὺ ὥραία καὶ ἔτσι μπόρεσαν ὅλα μαζὶ νὰ γιορτάσουν στὴν φύσιν τὴν ἐλευθερίαν τοὺς.

Τὴν Τετάρτην, τὴν ἡμέρα τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ὅλα μιλοῦν γιὰ παιγνίδια τραγοῦδια καὶ χοροὺς, 200 περίπου Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι ἐπήγαν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον Βούλας, ὅπου ἔμειναν ἐκεῖ 3.30 περίπου ὥρας.

Τὰ μικρὰ παιδάκια τοῦ Σανατορίου τῆς Βούλας δέχτηκαν ἀπὸ τὴς Φαλαγγίτισσας τὰ λιγοστά τοὺς δῶρα καὶ τὰ τραγοῦδια τοὺς, ποὺ ἄφθονα ἤχουσιν στὴς αἰθούσας τῶν παιδιῶν. Ἄν καὶ ἡ ὥρα εἶχε περάσει καὶ στὴς μικρὰς ἔφεραν τὸ μεσημεριανὸν τοὺς φαί αἱ Φαλαγγίτισσαι δὲν ἔφευγαν ἀπὸ κοντὰ τοὺς. Καὶ στὴς ἄλλες συγκεντρώσεις τὰ παιδιὰ γιόρτασαν μὲ ἐνθουσιασμό τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς τῆς γεννήσεως τοῦ Διαδόχου.

Ἐτσι γεμάτες γέλια καὶ χαρὰ πέ-

ρασε ἡ ἑβδομάς αὕτη στὴν Ὁργάνωσιν.

Τὴν προπερασμένην Τρίτην ἐγίνε ὁραιοτάτη ἐορτὴ τοῦ Λου Ὑποτομέως εἰς τὸ Δημοτικὸν Θεάτρον Πειραιῶς. Τὴν ἐορτὴν ἐτίμησαν ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς, ἡ Διοικήτρια καὶ Ὑποδιοικήτρια τῆς Ὑπ'σεως μετὰ τῶν ἐπιτελῶν, καθὼς καὶ ἀντιπροσωπεῖται τῆς Π.Δ.Θ.Π. Ἡ ἐορτὴ ἐτελείωσε μὲ τὰς ζωκραυγὰς τῶν παιδιῶν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ 2ου ΛΟΧΟΥ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ δὸν δημοτικὸν Σχολεῖον Πηγάδας οἱ βαθμοφόροι καὶ Σκαπανεῖς τοῦ 2ου Λόχου τοῦ Α' τάγματος τοῦ 1ου Ὑποτομέως τῆς ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς διωργάνωσαν μίαν ὥραϊαν ἐορτὴν, τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Πῶς περνοῦν οἱ Σκαπανεῖς στὸ ὕπαιθρον». Τοῦτο ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀπαγγελίας, κωμωδίας καὶ πατριωτικὰ ἄσματα. Οὕτω ἀπηγγέλη μὲ τὸν τίτλον «Ἡ παλαιὰ καὶ νέα Ἑλλάς» πῶμα κατὰ διασκευὴν τῶν Σκαπανέων καταχευροκροτηθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἀκροατηρίου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐορτῆς οἱ παρισταμένοι ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἐκθεσὶν τῶν Σκαπανέων, ἀποτελουμένην ἀπὸ ἐυλογητικῶν καὶ ἐυλοκοπτικῶν ἔργων, καθὼς καὶ σχέδια ζωγραφικῆς καὶ ἰχθυογραφίας, ἀποκομίσαντες ὥραϊας ἐντυπώσεις. Ἐβραβεύθησαν τὰ ἔργα τῶν βαθμοφόρων καὶ Σκαπανέων Τάκη Εὐγενίδου, Μισοῦλη Νικολάου, Κουβάτσου Περικλῆ καὶ Χρυσίνα Τ.

Εἰς τὴν ὥραϊαν αὐτὴν ἐορτὴν παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν ὑποδιοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων, ὁ Διοικητὴς τοῦ ὑποτομέως μετὰ τοῦ ἐπιτελείου, οἱ Συναγωνισταὶ διοικητὰ ταγματῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν δημοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν Σχολῶν τῆς περιφερείας καὶ πλήθος ἐλεγκτοῦ κόσμου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐορτῆς ἐπηκολούθησαν ἀνάκρουσις τοῦ ὕμνου Νεολαίας, 4ης Αὐγούστου καὶ ἔθνικοῦ ὕμνου, οἱ παρισταμένοι δὲ συνεχάρησαν τοὺς μικροὺς ἐκθέτας καθὼς καὶ τὸν διοργανωτὴν τῆς ἐκθέσεως διοικητὴν τοῦ Λόχου καὶ τὸν ὑπασιπστὴν αὐτοῦ.

ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΤΕΓΗΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Τὴν 8ην καὶ 30' πρωΐνῃ τῆς παρελθοῦσης Κυριακῆς εἰς τὴν πλατεῖαν Κοραῆ (Πειραιῶς) παρουσία ἐπίσημον καὶ πολλοῦ κόσμου ἐγίναν αἱ ἐπιδείξεις τῶν Φαλαγγιτῶν μαθητῶν τοῦ Νυκτερινοῦ Γυμνασίου τῆς «Στέγης Φαλαγγίτου Πειραιῶς», στεφθεῖσαι ὑπὸ μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ. Ὁ παρακολούθησας τὰς ἐπιδείξεις κόσμος ἐχειροκρότησε μὲ ἐνθουσιασμόν τοὺς Φαλαγγίτας εἰς τὰς ὥραϊας ἀσκήσεις τῶν γυμναστικῆς, τὰς ἀθλοπαιδιάς καὶ τοὺς ἐθνικοὺς χοροὺς.

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Κινησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Καθίσταται γνωστόν ότι τοῦ λοιποῦ αἱ πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφίαι καθὼς καὶ τὰ δελτία κινήσεως πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως. Πᾶσα φωτογραφία ὡς καὶ δελτίον κινήσεως ἀποστέλλόμενα εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ περιόδικου (Λεωχάρους 19) δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΛΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗΝ Γ. ΛΥΚΑ. Μπράβο! Πολλὸ ὄρατο καὶ γεμάτο ἀπὸ πατριωτισμοῦ τὸ γράμμα σου. Σὲ συγχαίρουμε γιὰ τὰ εἰσιτήματά σου πρὸς τὸν Ἀρχηγό. — ΧΡΗΣΤΟΝ ΚΑΝΕΛΛΟΝ. Ὁραία ἡ εἰκόνα τῆς ἐθνικῆς συναδελφώσεως πού δίνει τὸ ἀπλό ποιηματάκι σου:

... Τώρα γύρω ἑξαπλωμένη
ἡ γαλήνη εἶναι πιά
κι' ἡ βασιλοῦσα Ὁμόνοια
τὴν Ἑλλάδα κυβερνᾷ.

Κάθε στόμα θέλ' ἀνοίξει
γιὰ νὰ πῇ ἀπὸ καρδιά:
Νὰ μᾶς ζήσης, Κυβερνήτη,
νὰ μᾶς ζήσης, Βασιλιά!

ΔΗΜ. ΜΠΕΓΕΤΗΝ. Κατ' ἀρχήν, δημοσιεύουμε ἐλάχιστα ποιήματα, κατὰ πρόθυμιν παιδικά, καὶ ἀποφεύγουμε τὰ ἐκτενῆ, ὅπως τὸ δικό σας. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις εἶναι καλὸ καὶ διαπνέεται ἀπὸ θερμὴν πατριωτικὴν πνοήν, δημοσιεύουμε ἐδῶ μερικὸς στίχους:

Η ΣΠΑΡΤΗ

Ἐσὺ, πού πρωτοδίδαξες
στὸν κόμο τὴν ἀντρέα
κι' ἀπ' τὴν καρδιά σ' ἀνάβλυσαν
πίστις κι' ἐλευθερία!

Ἐσὺ, πού πρωτοστάτησες
στῆς λευτεριάς τῆ σπάθης
κι' ἄφρησε θρόνους θησαυροῦς
σὺν καθαρό χρυσάφι!

Ἐσένα, πού ἡ Δόξα Σου,
τοὺς οὐρανούς λογιζέται
κι' ἀστροβολᾷ σὸ Ἄπειρο,
Σπάρτη, τί δὲ θυμίζεις;

Σὲ Σὲ ταυρίζεις ἀμάραντο
τῆς λευτεριάς λαοῦδαι,
Σὲ Σὲ, ἀξίζει Σπάρτη μου
ἀθάνατο τραγούδι.

ΣΩΤ. ΣΚΕΥΗΝ. Πόσο συγκινητικὴ ἡ πεπο-
θησί σου γιὰ τὴ δύναμι καὶ τὸ θάρρος τῆς Ἑ-
λλάδος! Ἐτοί εἶναι. Ὑπάρχει κατὰ ἀνώτερο ἀπὸ
τὴ ζωὴ: ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα. Κι' ἐκείνου
πὺ ἀγωνίζεται καὶ πέφτει γι' αὐτὴν δὲν πεθαί-
νει ποτέ. Τὸ πεζογράφημά σου γεμάτο παλμό,
δύναμι δὲν τόσο τεχνικό. Διδάσκει πολλὸ κι' ἐπειτα
σὺν μεγαλώσει τὴν ἰσὺ καὶ οὐ θὰ καταρβώσης νὰ
ἐκφράσης καὶ σὸ γρηπτό λόγο δὲν εἰς ἀισθάνεσαι.
— ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Τὸ ποιη-
ματάκι σου «Ἐνὰ ἀνοιξιότικο δελτίο», ὅταν τὸ
θέμα εἶναι πολὺ συνθημένο πρέπει ἡ Τέχνη
νὰ τὸ διαχειρίζεται ἀριστοτεχνικά. Ἀργότερα
ἰσὺς θὰ ὑποβῇ. — ΚΩΣΤΑΝ ΑΛΩΝΑΚΗΝ. Ἰσὺς
θὰ ὑποβῇ. — ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ. Γρά-
φεις πολὺ ὠραία γράμματα καὶ ἰσὺς ἡ προσπά-
θεισός θὰ γράψης καὶ τελείως ὠραία
ποιήματα. Εἶναι συγκινητικὴ κυρίως ἡ ἀγάπη
σου πρὸς τὸν Ἀρχηγό, πού ἐκδηλώνεται μ' αὐτὰ
τὰ λόγια: «Ἦθελα νὰ σὰς γράψω μόνο γιὰ τὸ
μεγάλο μᾶς Ἀρχηγό, γιὰ τὸν θαυμασμό πού
νοιώθω γι' αὐτόν. Θὰ πιστεύατε ἂν σὰς ἔλεγα,
ὅτι τὰ μάτια μου δακρύζουν ἀπὸ ὑπερηφάνεια
καὶ συγκίνησις κάθε φορὰ πού τὸν ἀντικρύζω.»
— ΝΙΚ. ΤΖΑΝΑΤΟΝ. Γιά δὲ τὴν πατριὰ πρέπει
νὰ γράψετε σὸ Τμήμα Καλλιτεχνίας Κον. Οἰ-
κονομικῶν, Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Στά-
διου 28. Ἐπίσης γιὰ τὰ τραγούδια, πού στεί-
λατε σὸ διαγώνισμά θὰ γράψετε ἐκεῖ. — Η.
Β. Τ. Καθὼς βλέπετε πολὺ λίγα τραγούδια
φιλοξενούμεε στὴ «Νεολαία». Ἄν βροῦμε καμιά
γωνίσσα ἐλευθερία θὰ τὰ δημοσιεύσουμε. Τὸ
ποίημά σας «Κεφαλλωνιά». — ΑΘ. ΠΑΠΑΓΙΑΝ-
ΝΗΝ. Πήραμε τὴν συνεργασίαν σου κι' εὐχαριστοῦ-
με. Δημοσιεύουμε τὸν τελευταῖο στίχο ἀπὸ τὸ
«Προσευχή».

Ἦ πὺ μὲν μεγάλη προσευχὴ
νὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλάς
κορμὶ καὶ νύκτα καὶ ψυχὴ
τῆς τάξεως λαμπρά.

ΠΑΛΟΝ ΤΖΕΡΜΙΑΝ. Καλογραμμένες οἱ ἐντυ-
πώσεις σας ἀπὸ τὴ σχολικὴ σας παράστασι τοῦ
«Παπαφλέσσα». Μὰ δυστυχῶς δὲν ἔχουμε χωρὶ
γιὰ τέτοιου εἶδους δημοσιεύσεις. Σὰς συγχαί-
ρουμε ὅλους γιὰ τὴν ἐπιτυχία. — ΠΑΝ. ΣΕ-
ΡΕΜΕΤΑΚΗΝ. Ἦ «Μανιάτισσα» ἔχει κάποια
πνοή, ἀλλὰ σφηνεται ἀπὸ τὴν ἀναγκαζμένη ὁ-
μοιοκαταληξία. Γράψετε πὺ ἀπλά. — ΜΑΡΙ-
ΑΝΝΑΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ. Ἰσὺς νὰ γράψετε κά-
ποτε καλὰ. Ἔχετε στίχο στρωμένο. Πολὺ κοινὸ
τὸ θέμα. — ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΑΛΕΞΑΚΗ. Τὸ ποιημα-
τάκι σου «Εἰς τὸν Ἀρχηγό» μᾶς δὲν εἶναι τεχνι-
κό, ὅμως συγκινεῖ μὲ τὴν πίστι πού εἶναι γραμ-
μένο. Δημοσιεύουμε τὸ ἐξῆς τετράστιχο.

Ὅπως θέλησες νὰ δώσης
στὴν πατρίδα τὴ χαρὰ
καὶ ἐμεῖς θὰ σ' ἀγαποῦμε
τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά.

ΧΡΗΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. Τὸ «κατασκευασμά
σου», ὅπως σὺ τὸ ὀνομάζεις δὲν μπορεῖ νὰ δη-
μοσιευθῇ στὴ «Νεολαία», γιὰτὶ ἐγγίζει θέματα
δυσανάλογα μὲ τὴν ἡλικία σου. Φιλοσοφεῖς κι'
εἶσαι μικρὸς ἀκόμα! — ΤΟΛΗΝ ΠΑΓΩΝΗΝ. Σὺ
φαίνεται πὺς μποροῦμε κάθε θνείρό μας,
δὺο ἀληθινὸ καὶ ἂν εἶναι, νὰ τὸ κάνουμε λογο-
τεχνία; Κάτι δηλαδὴ πού θάνα ἀξίον ἀπὸ τὴν
στὸ περιοδικό μας. Εἶσαι ἀκόμα μαθητὴς τῆς
ΣΤ' τοῦ Δημοτικοῦ. Θὰ δῆς πολλὰ θνείρα καὶ
ἰσὺς μπορεῖς εἰς τὸ μέλλον νὰ φτιάξης κανένα
ἀξίον γιὰ τὴ «Νεολαία». — ΓΙΩΤΗΝ ΚΩΝ/
ΤΙΝΟΝ. Τὸ παραμυθάκι σου δόθηκε στὸν σχε-
τικὸ συντάκτην. — ΑΛ. ΣΤΑΥΡΟΥ. Ἐπίσης καὶ
τὸ δικό σου «Ἁγίος Δημήτριος». — ΔΗΜ. ΣΟΥ-
ΜΑΛΕΥΡΗΝ. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ «νου-
νόν». Μὰ δὲν εἴπαμε πὺς πρέπει νὰ γράψετε
ἀπὸ τὴ μὴ μεριά τοῦ χαρτιοῦ; Τὸ ἔδωσα ἐκεῖ
πού πρέπει γιὰ νὰ ἐξετάσῃ, ὡς καὶ τὸ δικό
σου παραμυθάκι, ΧΡΗΣΤΟΝ ΠΕΤΡΟΥΛΙΑ. —
Γ. Α. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΝ, Δημοδιδάσκαλον. Σὰς
εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ποίημά σας «Στὸν Ἐθνι-
κό μας Κυβερνήτη». Ἀπὸ ἑλπίως χωρὶς δημο-
σιεύουμε ἐδῶ ἕνα τετράστιχο.

Μέσ' στὴν ψυχὴ μας ὠφάνετε ναοὺς εἰς τὴν Πα-
τρίδα!
με σύμβολα οἰκογένεια, πατρίδα καὶ θρησκεία
Κι' αὐτὴ ἡ ἀσπιδόμορφη ἑλληνικὴ ἰδέα,
μᾶς πλημμυρίζει τὴν ψυχὴν ἡ ἀισθητὰ γενναία.

Τὸ ἄλλο σας «Τὸ κάστρο τῆς Ἀσέας» πολὺ ἐκ-
τενές. Γράψετε πὺς περιεχτικά καὶ πὺς συμ-
πικνωμένα. — ΜΑΡΙΑ Δ. ΤΙΝΕΖΑΚΙ. Χαριτω-
μένο τὸ γράμμα σου. Ὅμως δυστυχῶς δὲν δη-
μοσιεύουμε πὺς βρέφῃ ἐν στολῇ, γιὰτὶ εἶναι ἡ
ἀλήθεια πὺς αὐτὰ δὲν ἀποτέλουν μὲλη τῆς Ε.
Ο.Ν. — ΝΙΚ. ΡΕΒΑΝΟΓΛΟΥ. Τὸ παραμυθά-
κι σου καὶ τὰ αἰνίγματα τὰ μετεβίβασα ἐκεῖ πού
πρέπει. — ΓΑΛΑΝΑΚΗΝ ΧΡΗΣΤΟΝ. Θὰ ἦ-
ταν καλύτερα ἂν μελετούσατε πρῶτα πολὺ γνω-
στοὺς, καλοὺς ποιητὰς μας. — ΜΑΝΟΥΣΑΚΑΝ
Ε.Μ. Μπράβο αἱ ὠραίες σου διαθέσεις γιὰ τὴν
ὀρνάωσι μᾶς συγκινούν. Τὸ παραμυθὶ σου καὶ
τὰ αἰνίγματα σου τὰ ἔδωσα στοὺς οἰκείους συν-
τάκτας. — ΔΑΛΑΜΑΓΚΑΝ ΑΝΣΤΑΣΙΟΝ. Παιδί μου,
ἀφοῦ μᾶς λέγετε ὅτι ἔχετε τὴν δουλ-
εῖα, πὺς δὲν μπορεῖς οὐτε μέλος τῆς Ε.Ο.Ν.
νὰ γίνῃς, τότε γιὰτὶ ἐξοθεῖς τῆς ὀρεῖς σου προ-
σπαθώντας νὰ κάνῃς ποιήματα; Πρέπει νὰ ἐξέρῃς,
ὅτι καὶ ἡ δουλειά πού κάνεις ὅταν γίνεσαι κα-
λὰ καὶ εὐσυνείδητα εἶναι μὴ βοηθεῖα γιὰ τὴν
Ἑλλάδα τὴν ἀναγέννησι. Φαντάσου ἂν δλοῖ οἱ
Ἕλληνες γράφας ποιήματα! — ΚΑΤΙΝΑΝ
ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ. Τὸ ποιηματάκι σου τὸ ἔδωσα
στὸν κῆπο τῶν Σκαπανέων. — ΣΤΕΦ. ΠΑΠΑ-
ΚΩΣΤΑΝΟΓΛΟΥ. Τὸ διήγημά σας «Ὅταν τὰ
περασμένα ξαναζοῦν» εἶναι ἐκτενές καὶ μὲς
δυστυχῶς δὲν διαθέτουμε τόσο χωρὶ. — Γ. ΛΟΥ-
ΤΣΕΤΗΝ. Νόστιμα τὰ ποιηματάκια σου. Τὸ
ἕνα τῶδωσα στὸν κῆπο τῶν Σκαπανέων καὶ ἀπὸ
τὸ ἄλλο δημοσιεύουμε ἕνα στίχάκι πού φανε-
ρώνει τὴν ἀγάπῃ σὸ σπῆτι σου:

Σπιτάκι μου πανέμορφο
γιὰ τὰ δικά μου μάτια
ὅλα μπροστά σου χάνονται
τῶν κόσμων τὰ παλάτια.

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΝ Β. Τὰ ἀποσταλέντα τὰ ἔ-
δωσα σὸ σχετικὸ συντάκτην. — ΑΜΟΥΖΗΝ ΧΡ.
Οἱ σκέψεις σας καλές, ἀλλὰ τόσες φορὲς ἔ-
χουν εἰπωθῇ καὶ γραφῇ. Στείλατε μᾶλλον κατὰ
περισσότερο πρωτότυπο. — ΓΙΑΝΝΗΝ ΣΥΛΛΟ-
ΠΟΥΛΟΝ. Πῶς εἶναι δυνατόν, παιδί μου, νὰ
ὑπάρχῃ χωρὶς σὸ περιοδικό μας, πού τόσο ἔ-
χει νὰ πῇ καὶ νὰ διδάξῃ, γιὰ τὸ ποίημα
ἀπὸ 30 (1) τετράστιχα. Προσπάθει νὰ γράψῃς
σύντομα. — ΣΤ. ΖΑΧΑΡΗΝ. Νά, λοιπὸν γιὰ
νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ λαχτάρα σου σοῦ δημοσιεύω
τὸ μικρὸ σου ποιηματάκι «Δυὸ λόγια στὴν πα-
τρίδα!»

Γλυκεῖα μου πατρίδα
λαχτάρα κι' ἐλπίδα
χαρὰ κι' θνείρό μου
σὲ Σὲ θὰ χαρίσω
σὲ Σὲ θὰ δωρίσω
ὅτι ἐγὼ δικό μου.

Στὸν Ἅγιο βωμό σου
σὺν τέκνο δικό σου
κι' ἐγὼ θὲ ν' ἀρθῶ
κι' ἐκεῖ γιὰ θυσία
σὲ Σ' ἐνάνα ὅ θεία
θὲ νὰ προσφερῶ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΜΟΥΣΑΝ. Σὲ συγχαίρου-
με γιὰ τὴν ἰδέαν σου, ὅτι πρέπει μὴ πνοὴ ἀγά-
πης ἀληθινῆς καὶ ἀλληλεγγύης νὰ πνέῃ μέσα
στὴν Ὀρνάωσι. Τὸ πεζογράφημά σου εἶναι πολ-
λὸ προσωπικό. — ΑΝ. ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΖΗΝ. Εὐ-
χαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Μὲ συγκί-
νησι διαθέσαμε τὸ ποίημά σου «Στὴν πεθαμένη
μητέρα μου!» Δημοσιεύουμε τὸ ἐξῆς:

Ἐσθῆσες καὶ σὸ σπῆτι μᾶς δὲν μένει μὴν ἄ-
[χρῆτα]
πού νὰ μᾶς δῇν μᾶνα μου παρηγοριά κι' ἐλπίδα.
Εἶσαι ἐκεῖ πού οἱ ποταμοὶ κυλοῦνε διαμαντένια
κι' εἶναι τὰ ρόδα σὺν φωτιά κι' οἱ κάμποι σμα-
[πραγνένο].

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΩΝ

Ἰδὲα ΠΙΠΙΤΣΑΝ Ν. ΖΑΪΜΗ. Ν. Καρλόδασι
Ἦ αἰτήσις σας διεβιβάσθῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον
Συγκοινωνίας, τὸ ὅποιον πάλιν τὴν διεβίβασε
διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 181583 ἐγγράφου του εἰς
τὸ Σωματεῖον Γραμματοσημειοφῶν, Πατησίων
33, μετὰ τοῦ ὁποῖου θὰ συνεννοηθῇ διὰ τὰ πε-
ραιτέρω.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Δ. Α. ΡΟΥΣΗ. Ἀπορρίπτονται. Νὰ γράφε-
τε κανονικά καὶ ὅχι σὲ μικρὰ χαρτιά. — Ι.
ΡΑΓΚΟΝ. Ἐξητήσαμεν λαϊκὰ αἰνίγματα καὶ
αἰς μᾶς στείλατε τὸ ἐξῆς: «Ἐν μηνὶ Μαρτίῳ
θνήσκον μαυροειδὲς γενναῖα» κλπ. — Β. ΣΠΑ-
ΘΟΠΟΥΛΟΝ. Νὰ γράψετε σὲ κανονικὸ χαρτί
καὶ ἀπὸ τὴ μία ὀψι. — Β. Α. ΤΣΙΓΚΛΙΦΗΝ. Πα-
ρουσιάζουν δυσκόλιν στὴ λύσι. — Κ. ΧΑ-
ΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ. Γνωστόν, γνωστότατον. — Γ.
Κ. ΑΝΑΙΡΟΥΣΗΝ. Προτιμοῦμε τὰ τετράγω-
να σταυρόλεξα. — Γ. Δ. ΑΛΜΠΟΥΣΗΝ. Ἄν
προσέξετε, θὰ παρουσιάσετε καλὲς ἀσκήσεις.
Καλύτερα λίγες καὶ καλές. — Π. Κ. ΜΠΑΛ-
ΤΑΤΖΗΝ. Ὁρατότατα τὰ σταυρόλεξα σας, ἀλ-
λὰ ἔχουν δυσκόλες λέξεις («Ἐκάτη», Ἐπομὴ
καί). — Δ. Ε. ΡΑΛΛΗΝ. Καὶ αἰς ἔχετε
δυσκόλες λέξεις (τιφίσις, Ἰσίδωρος, οἰσέ, Ο-
ΣΑΛΙΣ κλπ.). — Κ. ΜΕΛΙΣ ΣΟΥΡΓΟΝ. Ἐ-
ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. — Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ. Δυὸ
μεγάλῃ σφάλματα: Χαρίζετε τὸ σταυρόλε-
ξόν σας σὲ ἄλλα μικρότερα καὶ ἔχετε λέξεις,
ὅπως ΤΟΥΣ ΚΟΥΛΟΝ, ΧΑΪΒΕΛΚΕ, ΟΣΤΙ-
ΛΙΟΣ, ΝΕΑΝΤΕΡΤΑΛ κλπ. Πῶς εἶναι δυνα-
τόν νὰ λυθῇ ἕνα τέτοιο σταυρόλεξον; — Σ. Ν.
ΚΟΥΡΚΟΥΡΟΝ. Ἐγκρίνεται τὸ 11x11.
Γιὰτὶ ὅμως θεωρεῖτε τὰ προηγουμένα ὡς «εἰς
πῆν»; — Χ. Α. ΤΖΟΥΒΕΛΗ. Συγχαρητήρια.
Σ. Γ. ΡΑΜΑΝΤΑΝ. Νὰ γράψετε ἀπὸ τὴ
μία ὀψι τοῦ χαρτιοῦ. Σ. ΡΑΖΗΝ. Συγχαρη-
τήρια γιὰ τὴν λύσιν. Περιμένουμε καλύτερες ἀ-
σκήσεις. — Γ. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΝ. Ἐγ-
κρίνεται ὁ στοιχειογράφος. — Γ. Σ. ΓΕΩΡΓΙ-
ΑΔΗΝ. Ἐγκρίνεται ἡ «Κληρονομία». Τὰ γενέ-
θλια τῆς γιογιᾶς, ἀκαταίστοτο. — ΙΩ. ΠΑΥ-
ΡΑΝ. Συγχαρητήρια γιὰ τὴν κατανόησιν τῆς
μικρᾶς παραβολῆς. — Δ. ΖΟΥΓΑΝΕΑΝ. Νὰ
γράψετε ἀπὸ τὴ μία ὀψι τοῦ χαρτιοῦ.
— Τ. ΧΕΙΜΩΝΑΝ. Π. Κ. ΚΟΛΟΚΟΥΡΗΝ.
Ν. Κ. ΚΑΚΟΠΟΥΛΟΝ. Ε. ΚΟΡΡΕΝ. Ν.
ΔΟΥΒΙΤΣΑΝ. Μ. Δ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΝ. Π.
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ. Τ. ΒΑΪΡΛΗΝ. Η. Π.
ΜΑΝΩΛΑΚΟΝ. Π. Π. ΜΑΝΩΛΑΚΟΝ. Π.
ΔΑΜΑΣΚΟΥ. Γ. Α. ΠΑΠΑΣΤΡΩΝΗΝ. Η. Κ.
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΝ. Μ. ΔΕΔΕΝ. Α. ΚΟΚΚΙ-
ΝΙΩΤΗΝ. Α. ΚΑΝΤΗΝ. Α. Σ. ΝΟΥΚΟΝ. Ι.
ΒΑΡΕΛΑΝ. Π. Α. ΤΣΙΠΑΡΗΝ. Α. Φ. ΠΑΠΑ-
ΓΙΑΝΝΗΝ. Τ. ΑΤΤΑ (:). Ι. Α. ΚΟΥΒΕΛΗΝ.
Κ. Σ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΝ. Χ. Κ. ΔΗΜΗΤΡΙ-
ΑΔΗΝ. Τ. ΠΑΠΑΘΕΩΝ. Γ. ΡΑΚΙΤΖΗΝ. Γ.
ΚΥΡΤΑΚΟΝ. Κ. ΚΑΠΟΓΙΑΝΝΗΝ. Κ. ΛΑΖΑ-
ΡΗΝ. Κ. ΤΡΑΚΑΝ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ. Π.
ΠΑΠ. Π. Κ. ΤΣΟΧΑΤΖΗΝ. Α. ΠΗΛΙΟΥΡΗ.
Γ. Κ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΑΚΗΝ. Γ. Γ. ΠΟΘΟΝ. Σ.
ΣΤΟΥΡΓΙΩΤΗΝ. Μ. Α. ΒΡΕΤΤΑ. Γ. Δ. ΜΑ-
ΝΩΛΟΝ. Γ. Δ. ΝΤΑΝΟΝ. Σ. ΡΟΔΗΝ. Δ.
Γ. ΜΑΓΙΕΛΑΡΑΝ. Κ. ΜΠΟΤΣΑΝ. Δ. ΜΗ-
ΚΑΝ. Α. ΛΑΓΟΝ (:). Π. ΛΕΦΟΠΟΥΛΟΝ. Ε.
ΚΟΡΡΕΝ. Π. ΜΩΡΑΪΤΗΝ. Δ. Γ. ΦΟΥ-
ΣΚΑΡΙΝΗΝ. Ε. ΠΑΥΛΙΔΗΝ. Δ. Ν. ΠΑ-
ΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΝ. Μ. ΓΚΙΩΝΗ. Δ. Ε.
ΜΕΡΤΖΑΝΗΝ. Γ. Φ. ΣΑΜΑΡΑΝ. Β. Κ.
ΠΑΥΛΟΥ. Ἀπορρίπτονται.
— Θ. ΚΟΣΜΙΔΗΝ. Δ. ΜΠΟΥΛΟΝ. Κ. Θ.
ΓΙΤΣΙΟΝ. Ε. ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΝ. Ε. ΣΤΑΥ-
ΡΙΔΗΝ. Ν. Ο. ΚΟΝΤΟΝ. Α. Ι. ΒΑΣΚΙΑΝ.
Φ. Γ. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΝ. Α. Β. ΧΟΥΣΙΑ-
ΔΗΝ. Β. ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΝ. Κ. Θ. ΓΙΤΣΙΟΝ.
Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΝ. Γ. Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑ-
ΚΗΝ. ΒΙΡΓ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. Κ. ΛΥΡΗΝ. Τ.
ΒΑΪΡΛΗΝ. Δ. ΘΟΥΛΟΠΟΥΛΟΝ. Ἐγκρίνον-
ται.

Τύποις: «ΠΥΡ ΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1939) » 10.541.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέχεται καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς δραχμάς. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχυρῶν δημοσίων χρεωγρά-
φων, μετοχῶν καὶ ὁμολογίων ἐταιρειῶν. Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματόγραφα παντὸς εἶδους. Ἐκμι-
σθοὶ χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἐσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—

Ἐξωτερικοῦ » » 1 » 500.000.—

Κεφάλαιον καταθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κάτοχος β βλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις
εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους καὶ δι' ὅλων τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν. — Οἱ τόκοι τῶν ἀποτα-
μιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιούνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται. — Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου τῶν
καταθέσεων, ἴτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχονται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν. — Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς
οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον διαθέτει εἰδικούς καλλιτεχνικοὺς
κουμπαραδες, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους. — Ὅταν ἔχετε ἕνα κουμ-
παρὰ δύνασθε νὰ ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε
εὐκολώτερα στὴν ἀποταμίευσιν.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3 1/2 % μέχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΨΕΩΣ πρὸς 3 % ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3 1/2 % — 4 1/2 %

Ὁ τόκος τοῦ Ταμιευτηρίου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασα αἱ καταθέσεις
εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἡγγυημένα ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπληλαγμένα τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσιν.
ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τὸ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Οὕτω προετοιμάζετε μίαν καλλίτερον αὐρίον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγχρόνως εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 31
35 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΛΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 30-601, 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. — Βελτίωσις τῆς
ποιότητος. Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος. — Οἰνοποίησης χλωρᾶς σταφίδος. — Διαφήμισις τῆς
σταφίδος εἰς τὸ Ἐξωτερικόν καὶ τὸ Ἐσωτερικόν.
ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὑγιεινός καὶ εὐγευστός ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωρ-
γικῆς παραγωγῆς. — Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίνας. — ἔχει μεγίστην θερμαντικὴν
δύναμιν. — Περιέχει μαγνήσιον ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφελίμους εἰς
τὸ αἷμα, σίδηρον, ἄλλα κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου.
Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγείαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν
ἐθνικὴν μᾶς οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

